سبيل
الكل في سبيل الحق

Sebil

her şey hak için

Siyasî, edebî, tarihî haftalık gazete ● 23 Şubat 1396
Sahib ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 20 Ağustos 1976

SAYI: 34 FİATI: 5 TL 1 DM

TALİHSİZ FİLİSTİN

Bütün tarihi boyunca nizam-ül âlem anlayış ve endişeleri ile hareket etmiş bulunan Osmanlı Devleti, altıbuçuk asır müddetle bütün *«Eski Dünya»* toprakları üzerinde ciddî bir sûlh ve sükûn âmili olmuştur. İslâm'ın harb için vaz'ettiği insânî kaidelere harfiyyen riâyet ederek sûlhü, aslî bir hâl kabûl eden bu büyük devlet, himâyesi altına aldığı insanları -henüz kâbına varılamamış derecede- ince, ferâsetli ve âdilâne bir sûrette idâre etmiştir.

Onun, Cihan sûlhü için hâiz bulunduğu büyük ehemmiyeti takdir edemiyen ve ilerleyen sanâyileri yüzünden hammadde ve pazar ihtiyacıyla kabaran iştihalarını gemliyemiyen emperyalist Batı devletleri, bu, yeri doldurulamaz sûlh ve sükûn âmilini bertaraf etmek için hudutsuz bir gayret ve faaliyet göstermişlerdir. Bu gayret ve faaliyetlerin -hâlâ vâzıh bir sûrette anlaşılamamış olan- asıl sebebi, Filistin havâlisinin Yahudilerce ele geçirilmesini sağlamaktı. 19. asırda teşkilât olarak kuvvet ve kudretinin en had noktasına ulaşan Siyonizm, başta İngiltere olmak üzere Türk-İslâm düşmanlarını alabildiğine tahrik ederek ortaya çıkacak parçalanmadan istifâde sûretiyle Filistin'i bir *«yahudi yurdu»* yapmanın şeytânî hesaplarını en mükemmel bir şekilde tezgâhlıyabilmiştir.

● Devamı sayfa 2'de

SİYONİST BATI ÇENGELİNE TAKILAN

FİLİSTİN HALKI OSMANLIYA HASRET..

—YA TÜRKİYE?

—O DA AYNI ÇENGELDE!

OKUYUCU İLE HASBİHAL

YENİ MİZANPAJIMIZ:

32. ci sayımızda SEBİL'in teknik idaresinin değerli gazeteci arkadaşımız Yılmaz Yalçıner'e havâle edildiğini bildirmiştik. Geçen sayı bu değişikliğin fiilî neticelerini müşâhede etmiş bulunmaktasınız. Kolayca görüldüğü üzere gazetemiz bu değişiklikle birlikte aktüaliteye (Şuunata) daha fazla yer vermeye başlamıştır. Bu, değerli okuyucularımızın öteden beri şiddetle arzu ettikleri bir husustu.

Gerçekten aldığımız takdir, tebrik ve teşekkür mektupları yeni sayfa tertibi şeklimizin daha fazla beğenildiğini ve okuyucularımızın temâdî edegelen alâka ve teveccühlerinin arttığını göstermektedir. Kendilerine candan teşekkürü bir borç bilir ve asıl kuvvet ve kudretimizin kaynağının bu hahişkâr alâka olduğunu tebârüz ettirmek isteriz. İnşallah SEBİL bundan böyle muhtevâsındaki mükemmeliyet kadar şekil itibâriyle de her sayı biraz daha kemâle ulaşacaktır.

Bu vesile ile gazetemizin yeni Umûmî Neşriyat Müdürü Yılmaz Yalçıner hakkında daha evvel çalıştığı refikimiz «Vesika Dergisi»nde yer alan yakışıksız beyanları cevaplandırmak külfetinden nefsimizi berî' addediyoruz. En iyi mümeyyiz olan ferâsetli okuyucularımızın birbirine karıştırılmak istenen doğrularla yanlışları tefrik, tâyin ve temyiz ederek her şeyi isâbetle yerli yerine oturtacağına inanıyoruz. Yersiz ve zamansız kırgınlık ve hırçınlıklara ne çanak tutmayı ve ne de cevap vermeyi uygun görüyoruz.

ABONELER:

İkinci altı aylık devre için abonelerini yenilemiyenlere son bir hatırlatma olmak üzere geçen sayımızın içine matbû' havâle kağıtları konulmuştu. Evvelce belirttiğimiz gibi 35. sayımızın intişar tarihine kadar havâle bedelleri elimize geçmiyen abonelerimizin isimlerini listeden çıkaracağımızı üzülerek beyan etmek isteriz.

Yaz dolayısıyla sağa sola gitmiş bulunan bazı okuyucularımızın gazeteleri «muhatabı bulunamadı» esbâb-ı mûcibesiyle geri gelmektedir. Bu gibi okuyucularımızın mahallî posta müvezzilerini veya birlikte ikamet ettikleri kimseleri zamanında ikaz ederek gazetelerinin idârehanemize geri çevrilmesine mâni olmalarını rica ederiz.

SEBİL CİLDLERİ VE CİLD KAPAKLARI:

Değerli okuyucularımızın mâlumu olduğu üzere SEBİL'in ilk 26 sayısı husûsî sûrette ciltlettirilerek piyasaya arzedilmişti. Sür'atle tükenen bu ciltlerden bir miktar daha hazırlatmış bulunmaktayız. Taleb ettiği halde bugüna kadar ciltli Sebil'ini alamıyanlar merak etmesinler. Zira beş-on güne kadar ikinci parti ciltli Sebiller piyasaya arzedilecektir. Fiyatı yine eskiden olduğu gibi 130 TL. dır. «Sebil Yayınevi P.K. 808 İstanbul» adresinden istenebilir.

Değerli abonelerimiz için hazırlattığımız cild kapaklarımızdan da bir miktar daha sipariş verilmiştir. Onun da fiyatı 30 TL. sıdır. Bugüne kadar temin edememiş olan okuyucularımıza duyururuz.

Bilvesile Allah'ın selâmı ve âtıfeti bütün mü'min kardeşlerimizin üzerine olsun!..

SEBİL

Almanya'daki bazı kardeşlerimiz çeşitli bankalar aracılığı ile bize abone bedeli göndermektedirler. Birçok defalar izah etmiş olduğumuz üzere nâmımıza havâle çıkarılışında, bankaların vâsıta ittihaz edilmesinin saymakla bitmez mahzurları vardır. Bu bakımdan bir kere daha banka vâsıtasıyla para gönderilmemesini istirham ediyoruz.

Bunun dışında bazıları da gönderici ad ve adresini yazmamaktadır. Bu gibi havâlelerden tahsil ettiğimiz paranın kime âid olduğunu bilememekteyiz.

Almanya'da oturan gurbetzede aziz okuyucularımızdan abone muamelelerinde daha dikkatli davranmalarını istirham ediyoruz.

Elinde abone bedellerinden tahsilât bulunan veya şahsen abone olmak üzere para göndermek istiyenlerin, bunu Türkiye'ye göndermek yerine aşağıdaki adrese posta çeki ile havâle etmelerini bir kere daha hassaten rica ederiz. Zira Almanya baskımız için paraya ihtiyacımız vardır. Bu itibarla abone bedellerinin Almanya'da kalması bizim için -şimdilik- matlûba daha muvafıktır.

Adres:
Hasan DAMAR - A. Rüştü Banaz
Bienroder Weg 79 3300
Braunschweig
Postaçeki Nu. (Postsckkont Nr. 37938 - 300 Hannover Tel. 0531 - 323689

Gazetemizin Almanya'daki tab ve neşri veya Almanya'ya müteallik bütün hususlar için dilek ve şikâyetlerin aşağıdaki adrese bildirilmesini istirham ederiz.

Adres:
Seyfi Şenoğlu
Liebig Weg. 5
Tel. 06196 — 4 54 47
6236 ESCHBORN/Ts.

TÂLİHSİZ FİLİSTİN

Baştarafı Kapakda

Bu yüzdendir ki; Osmanlı Devleti'nin parçalanmasından sonra istikrarı bozulan bölgeler içinde Filistin, ihtilâf ve huzursuzlukların âdetâ bir temerküz noktası olmuştur. Gerçi Osmanlılar'ın çöküşüyle teşekkül eden yirmiden fazla küçük devletin hiç birisinde hâlâ tam bir istikrar sağlanabilmiş değildir. Fakat bunlar arasında Filistin kadar hâilevî (dramatik) hâdiselere sahne olanı çıkmamıştır. Çünkü Osmanlı Devleti'ni yıkmaktan beklenen asıl netice, bu bölgeyi yahudiye intikâl ettirmekti. Bunun da hodbehod ve kolayca olmıyacağı muhakkaktı. Zira, yahudiler buradan -Hz. İsa'yı çarmıha germiş olmakla itham olunarak- sürülüp çıkarılalı tam ikibin yıl olmuştu. Bu müddet zarfında burada tavattun eden yerli Arap asıllı halk ne olacaktı?!...

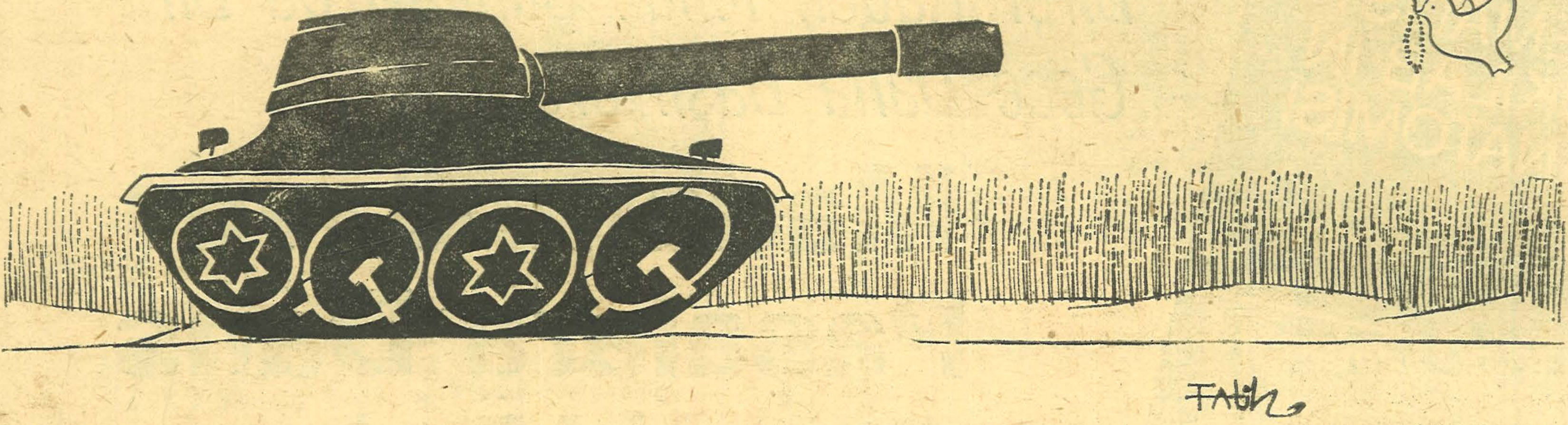
19. Asırda en mütemâyiz ve kudretli devlet olan İngiltere'yi Yahudi emellerine sâdıkane bir sûrette hizmetkâr kılabilen Siyonizm, değişen Dünya şartları muvâcehesinde onun yerini alan günümüz Amerika'sını da aynı tarzda kullanmaya muvaffak olabilmiştir. Hal böyle olunca, Filistin'in kadîm sâkinleri olan Araplar'ın yerlerinden yurdlarından edilmeleri ve burasının yahudilere peşkeş çekilerek «İsrail Devleti» nin kuruluşu elbette güç olmıyacaktı. Nitekim böyle oldu. Milyonlarca Arap sekenenin çeyrek asrı aşan bir zamandan beri çadırlarda ikamete mahkûm edilerek vatanlarından sürülmeleri, hep bu İngiliz ve Amerikan destek ve yardımlarıyla gerçekleşebilmiştir.

Vatansız olmanın ızdırablarını, bunu yaşamamış olanlar aslâ tasavvur edemezler. Üstelik bu keyfiyet binbir fâcianın vukuu sûretiyle ortaya çıkarsa... Filistinliler'i şurada burada giriştikleri tedhiş ve katliâm hareketlerinden dolayı kınayanlar, biraz da işin bu hazin veçhesini düşünmek mecbûriyetinde değil midirler?. Denilebilir ki, Filistin halkı, harblerde bir varlık gösteremedikçe, böylesine gayrı hukûki ve hiç kimsenin tasvib etmiyeceği usûllerle matlûb olan neticeyi elde edemezler. Bu doğrudur. Hem de yalnız Filistinliler değil, bütün Arap Alemi için... Fakat böyle düşünen ve söyleyenlerin, yahudi tehlikesini ya kasden, veyahud da gafletle küçücük «İsrail Devleti» ne münhasır addettikleri muhakkaktır. Halbuki, İsrail'in asıl gücü, kendi zati varlığından değil, beynelmilel Siyonizm'in tesir altına aldığı büyük devletlerden gelmektedir. Bunların başında da Amerika vardır. Bir avuç Filistinlinin değil, topyekûn Arap Alemi'nin bile Amerika ile başa çıkamıyacağı söz götürmez bir gerçektir. Nitekim son Arap İsrail harbinde bir ara yahudilerin mağlûbiyete sürüklendikleri görüldüğünde, Amerika'nın sağladığı korkunç destek ve ifâde eylediği garanti hatırlardadır. O halde Amerika gibi büyük devletlerin yahudi emelleri için seferber olması önlenmedikçe Arap - İsrail ihtilâfının Araplar lehine hal-ü fasl edilmesi imkânsızdır. Bu ise, şimdilik akla yakın ve mümkün görülmemektedir.

O halde tâlihsiz Filistin halkı için geriye kalan çâre ve tedbir nedir?!... İşte bu nâzik durum dolayısıyladır ki; başta Filistinliler olmak üzere bütün Arap Alemi «denize düşen yılana sarılır» hükmünce Rusya'dan medet ummak mevkiinde kalmış, fakat dâimâ ideolojik hesaplarla hareket eden bu devletten de umduğunu bulamamıştır. Siyonizm gibi dev ve şeytani bir tesir mekanizmasını muvâzeneye getirecek her türlü imkândan mahrum bulunan Filistinlilere, düşmanını yıldıracak ferdi fedâkarlıklardan başka bir yol kalmamıştır. İşte bu zarûretledir ki; şurda burda yahudi unsuruna karşı bir takım tedhiş hareketleri başgöstermiştir. Fakat câlib-i dikkat olanı şudur ki; daha dün Entebbe baskınıyla bu gibi hareketlere karşı misilleme yapan İsrail komandolarını tebrik ve takdir eden Amerika, bu defa İstanbul'daki hâdiseyi takbih hususunda fevkalâde bir isticâl göstermiştir. Hukûken hiç şüphesiz asla tasvip edilemiyecek olan bu gibi hâdiseler karşısında Amerika'nın kısa bir zaman zarfında tezâhür eden bu tenâkuzu İsrail gerçeğinin kavranmasında üzerine parmak basılacak ehemmiyetli bir noktadır.

Talihsiz Filistin halkının son ve ümidsiz çırpınışları andıran bu gibi tedhiş hareketlerine baş vurması hiç şüphesiz çıkar bir yol değildir. Fakat bunu beğenmiyenler, vatanlarıyla birlikte bir çok sevdiklerinden mahrum edilen bu bedbahd insanlara, daha makûl ve hukûki bir yol gösterebiliyorlar mı? Filistin müslüman Araplar'ın yahudilerce «çalınmış» aziz vatanlarıdır. Tedbirsiz yakalanarak onu kanlarıyla sulayamadılarsa da, ferdi fedâkârlık noktasından hiç de küçümsenemiyecek olan bu gibi tedhiş hâdiseleriyle, alınlarına sürülen esâret lekesini hafifletmiş olmuyorlar mı?!. Gencecik yaşlarında hayatlarını istihkar ederek her yahudi için bir kâbus hâline gelebilecek olan bir korkulu vasat ihdas etmeğe çalışanlar, tâlihsiz Filistin halkının çâresiz çocuklarıdırlar. Bu sebeple kendilerini ateşe atarak ellerinden gelen en son şeyi yapmaktadırlar!...

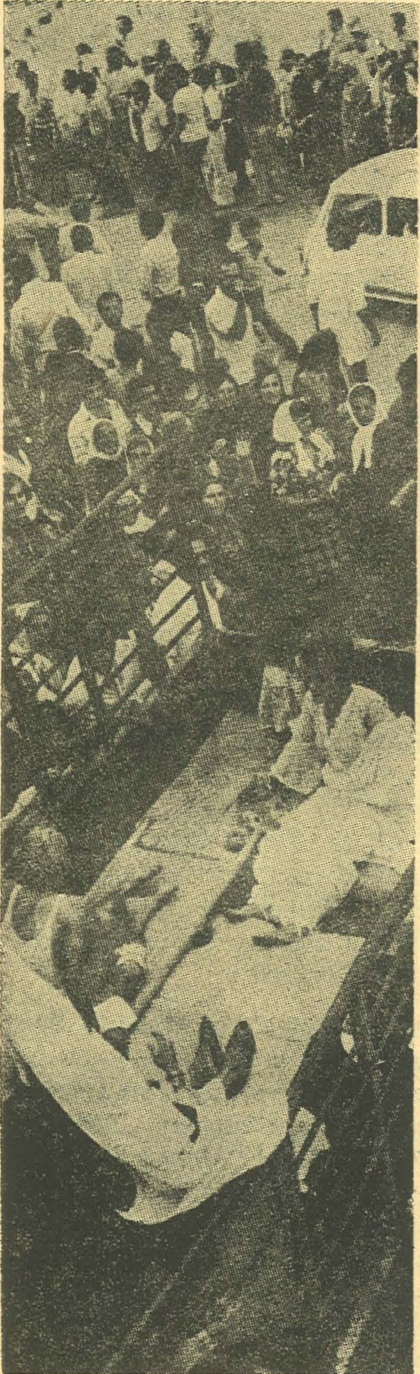
Kadir Mısıroğlu

HAFTANIN MEVZUU

Tal-Zaatar'da binlerce müslümanı katlettiler

HUNHARCA!..

Tel-Zaatar Filistin Mülteci Kampı: Bu resim kampta müdâfaanın devam ettiği cileli günlerde çekildi. Bu kadın çoluk çocuk 54 gün süren müdâfaadan sonra hıristiyan câniler tarafından hunharca kat'ledildi.

Nihayet Tal - Zaatar Filistin mülteci kampı 54 gün süren kanlı bir müdâfaadan sonra düştü. Hıristiyan askerleri binlerce insanı çoluk - çocuk, kadın - ihtiyar demeden vahşice katletdi. Bu dehşet verici kat'liam karşısında sözde medeni dünyadan en ufak bir kıpırdanma gelmedi. Bil'akis, vatanlarından kovulmakla bırakılmayıp, hunharca katl'edilmekte olan Filistin müslümanlarının genç ve gözüpek evladları Türkiye'de Yeşilköy Hava meydanında bir yahudi uçağını kaçırmaya teşebbüs etmeleri karşısında bütün Batı âlemi ayağa kalktı.

Tal-Zaatar Filistin mülteci kampının düştüğünü teleksler haber verirken aynı sıralarda İstanbul Yeşilköy Hava meydanı'nda kanlı hâdiseler zuhur ediyordu. Libya'dan gelen 2 Fedai hava meydanında uzun müddet beklemişler ve İsrail'in El-Al uçağı Tel-Aviv'e hareket etmek üzereyken harekete geçmişlerdi. Maksadları uçağa binmek ve kaçırmakdı. Daha sonra ifâde ettiklerine göre, bu hareketi Uganda'nın Entebbe hava meydanında geçtiğimiz ay meydana gelen hâdiseye misilleme olarak plânlamışlardı. Ne var ki, tâlih fedâilerin yüzüne gülmedi ve kontrol esnasında patlayan bomba ile 4 kişi can vermekten başka fedâilerin yakalanmasına ve 16 kişinin yaralanmasına sebebiyet verdi.

Tahmin etmedikleri bir bomba patlaması üzerine vazifelerini yerine getiremeyen fedâiler polislere «Müslümanız, kardeşiz...» diyerek teslim oldular. Ayrıca «Bizim Türk kardeşlerimizle hiçbir ihtilâfımız yoktur. Biz yurdumuzu gasbeden ve halkımızı hunharca doğrayan yahudilerle mücâdele ediyoruz.» dediler.

Fedâilerin derhâl siyâsi şûbe tarafından ifâdeleri alındı. Hâdise mahallinde tatbikatlar yapıldı. Bu arada polisin kahramanlıklarına methiyeler düzüldü. Basın ve bazı kimseler verdikleri beyanatlar ve yazdıklarıyla, «Filistinlilere hak vermiyor değiliz ama, böyle cinâyetlerle neyi halledebilirler» gibi lâflar sıraladı.

Böylece hem Filistin'e ve hem de derhal kuzu postuna bürünüveren yahudilere «şirin» gözükmenin yolunu bulmuş oluyorlardı.

Fakat, bütün bunları hiç de üzüntüyle karşılamamak icâbediyordu. Çünkü, Türkiye'dekilerin daha başka yazıp söylemesi düşünülemezdi. Evet, Filistinli müslüman siyonist Batı'nın kanlı çengeline asılmıştı. Bu çengelde hergün yüzlerce müslüman can veriyordu. Fakat, Türkiye'nin de Filistin'den pek az farkı vardı. Türkiye'ye Batı'nın attığı çengel şimdilik «kansızdı». Hepsi o kadar. Yoksa, Türkiye de ictimai hayâtı, kültürü, siyâseti, iktisâdiyatı velhâsıl her cephesi ile «Batı çengeline» asılmıştı.

Bu kansız çengelde ızdıraplar geniş halk câmiası tarafından Filistin'de olanlar gibi bir çırpıda görülmüyor, ve hissedilmiyordu ama, Türkiye'deki müslümanlar da, Filistin'de ezilmekte olan kardeşlerinden daha az tâlihsiz bir tahakkümün altında değildi. Batı, Türkiye'de şimdilik kaydıyla İslâm'ı müslümanın kalbinden kazıma harekâtına girmişti. Propaganda vâsıtaları hep bu yolda gayret gösteriyor, için için müslüman ciğerinden hançerleniyordu. Solcuların sözde şekvacı oldukları «Bozuk düzen» aslında müslümanları kıyan bir makina gibi çalışıyordu. Zaman zaman husûle gelen tevkifler, baskınlar ile zulüm makinesi kendisini gösteriyor, fakat, umûmiyetle sessiz çalışmayı tercih ediyordu.

Filistin'de binlerce insan bütün dünyanın gözleri önünde hunharca katledilip buldozerlerle çukurlara doldurulurken, kimsenin sesi çıkmıyor, buna karşılık, Entebbe'deki yahudi baskını ABD ve Avrupa ülkeleri tarafından alkışlanırken, Yeşilköy baskını ise yine aynı ülkeler tarafından derhal ve şiddetle takbih ediliyordu.

Bu sükût ve takbih tenâkuzları da dünyaya kimlerin hâkim olduklarını, yerli basının gevelediği «hem nalına hem mıhına» lâflar da Türkiye'nin hangi tahakkümün zilletinde bulunduğunu apaçık meydana çıkarıyordu.

Şah'ın İran'ı işkencenin diyarı haline geldi

Ünlü Time mecmuası son sayısında dünyada 60 küsur ülkenin mahpuslara «işkence» yapmakta olduğunu yazdı. Bu arada bilhassa Şili ile İran'a husûsi yer ayırdı. Şah'ın idâresindeki İran'da SAVAK adlı polis teşkilâtının ne denli işler çevirdiğini kısaca hülâsa etti. Bu satırların tercümesi şöyle:

«İran'da 1953'de Şah M. Rıza Pehlevi'yi tahta geçiren darbeden sonra eşine tesâdüf edilmedik işkencelerin tatbik edildiği bilinmektedir. SAVAK mârifetiyle toplanan siyasi suçluların sayısının 100 bine vardığı tahmin ediliyor. CİA'nın yetiştirdiği SAVAK'da 20 bin kişi çalışıyor ve teşkilâtın 180 bin ücretli muhbiri var. Şah ise, mevkuf sayısının 3 bin 500'ü geçmediğini iddia ediyor. Şili ve İran-daki işkencelerin en korkunç tarafı ise bu tatbikatın artık müesseseleşmiş olmasıdır. Bu arada çok sayıda kadın mevkuf olduğu da biliniyor. Kadınlara karşı en çok tatbik edilen işkence şekli, tecâvüz.»

34

Sofraya Oturulmadan Önce Ayaküstü Birer Kadeh İçildi. Çankaya'da Bir Gece Daha Başlıyordu:

Madam Baver Paşalara Dans Dersi Veriyor

- **OGÜN MECLİS BAŞKANI İLK DEFA SİLİNDİR ŞAPKA VE FRAK GİYEREK CELSEYİ AÇMIŞTI. GENELKURMAY BAŞKANI ÇAKMAK ANKARA'DA YOKTU. GENERALLER İSE «HAYSİYETLERİNİ MUHAFAZA» HUZURSUZLUĞU İÇERİSİNDEYDİ. FAKAT ÇANKAYA HİÇ MÜSAMAHAKÂR OLMAMAYA KARAR VERMİŞTİ. TEVFİK RÜŞTÜ ARAS, AVRUPA ÂDETLERİ HAKKINDA MALÛMAT VERİYORDU.**
- **M. KEMAL İSE NEŞ'ELİ İDİ. İSVİÇRE'DEN FRANSIZCA KONUŞAN MADAM BAVER'İ GETİRTMİŞDİ. MADAM ÇOCUKLARA AVRUPA TERBİYESİ VERECEKTİ. BU ARADA KENDİSİYLE DANS EDİYORDU. HELE BİR VALS YAPIYORDU Kİ... FAHRETTİN ALTAY PAŞA «HAYRAN OLDUK» DİYOR.**

Kemalist İnkılâb'ın fârikalarından 3. olarak «Şekilcilik» faslına, Fahrettin Altay Paşa'nın hatıralarından nakillerle devam ediyoruz:

(M. Kemal sofra başındadır. «Yobazların durumunu» sorar cevap verilir.)

Sinmiş ve ister istemez kabullenmiş durumda oldukları bildirildi. Nesiller değişinceye kadar böyle tutmak lüzumunu ve kat'iyyen emniyet câiz olmadığını söyledi. Beni otomobilde yanlarına alarak Çankaya köşküne götürdüler. Ve daireme gönderdiler. Biraz istirahat ve temizlendikten sonra çağırdıkları öğle yemeğine gittim. Salonda Başbakanın da gelmiş olduğunu gördüm.

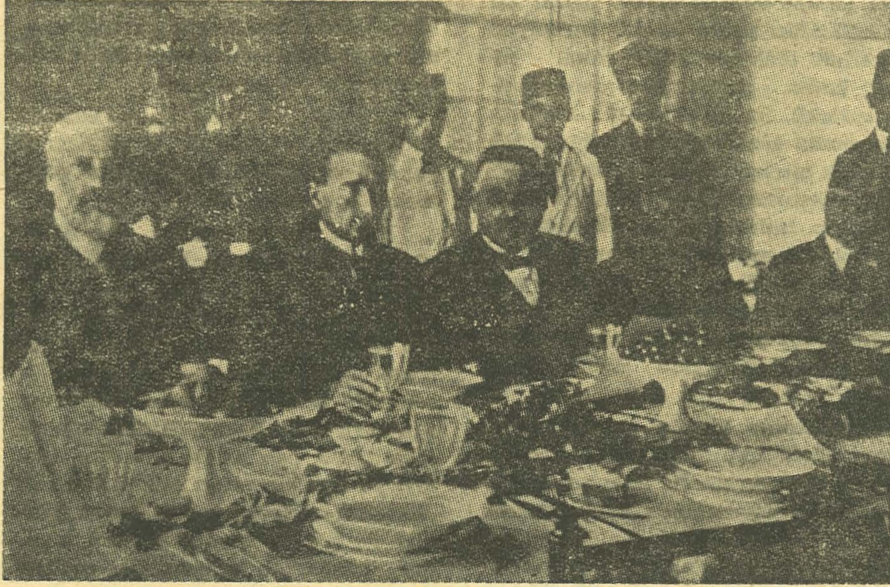
Kâzım Karabekir ile Ali Fuat Paşaların bugün saat 14 de mülâkat istediklerini O'na sormaya geldiğini Atatürk'e söyledi. O da:

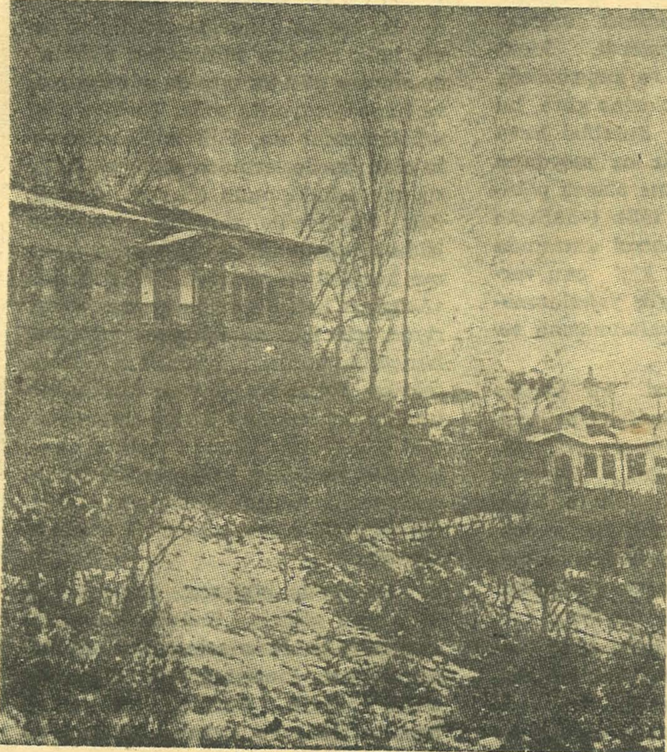
«— Pekâla görüşünüz» dedi. Az oturdu gitti. Yemekte Atatürk'ün sağında ağır giyinmiş 55 yaşlarında bir madam yer aldı. Beni de soluna oturttu. İsminin BAVER olduğunu öğrendiğim bu madam daire müdiresi olarak İsviçre'den getirtilmiş. Fransızca konuşuyor, uzunca boylu, ağır başlı, kibar bir tavır gösteriyordu. Atatürk'ün kızlarına Avrupa terbiyesi verecekmiş. Yemekler: Çorba, piliç, kuşkonmaz, yeşil fasulya, börek, ayva kompostosu, kavun.

Yemekte gramofon çaldırıldı. Saat 14.30 da otomobillerle Meclis'e gittik. Yukarı salonda Meclis Başkanı Kâzım Özalp, Hariciye Bakanı Tevfik Rüştü Aras, ile birlikte oturuldu. Meclis Başkanı ilk defa olarak silindir şapka ve frakla meclisi açacağından bunun nasıl yapılacağı görüşüldü. Aras Avrupa meclislerindeki âdetlere dâir malûmat verdi. Ve şu şekil kararlaştırıldı:

Başkan silindir şapkası başında olarak Meclise girecek ve kürsüye çıkınca şapkasını çıkarıp yandaki masaya koyacak oturup meclisi açacaktı. Toplanma zilleri çalmaya başladı. Meclis toplandıktan sonra Atatürk'te locasına geçti. Beni de yanına oturttu. Meclis başkanı karar verilen şekilde gelerek meclisi açtı yeni adet konulmuş oldu. Yoklama yapıldı çokluk olmadığından müzakere pazartesiye bırakıldı. Tekrar başkan odasına geçtik. İsmet Paşa gelerek generallerin mülâkatını ve bir daha görüşüceklerini anlattı. Generallerin haysiyetlerini muhafazası kaydına düştükleri ve işin içinden nasıl çıkacaklarını bilmediklerinin anlaşıldığını söyledi. Hiç müsamahakâr olmamağa karar verildi. Biraz da Başbakan odasında oturulmak sûreti ile istikbal ziyâreti iâde edilmiş oldu. Çıkarken bazı ziyaretlerde bulunmak üzere müsadelerini aldım emrime bir otomobil verdiler.

Milli Müdafaa Vekili Recep Peker ile müsteşarı Şefik ve yardımcısı A'şir paşaları ziyaret ettim. Genelkurmay Başkanı Mareşal Fevzi Çakmak Doğu Anadolu da teftişte bulunduğu için ikinci başkan Kâzım Orbayı makamında ziyaret ettikten sonra Çankaya Köşküne döndüm. Saat 20.30 da Atatürk tarafından yemeğe çağrıldım. Salonda müzik çalıyordu. Atatürk İsviçreli madam ve manevi evlât edindiği dört küçük kız ile yeşil oda da oturmuş neşeli neşeli konuşuyordu. Önünde bir kadeh rakı ile biraz leblebi vardı. Bana da karşısında yer gösterdi bir kadeh te ısmarladı. Kimleri gördüğümü ve Anka-

● *Çankaya ve Çankaya'da bir sofra başı: Çankaya köşkü o tarihlerde Ankara'ya tepeden bakan bir bağ evi idi. M. Kemal ve arkadaşları buradan ülkeyi idâre ediyorlardı. Resimlerde Çankaya köşkü ve M. Kemal'in de bulunduğu bir sofra başı görülüyor.*

● TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

MHP İle Sohbet

Yakın zamanlara gelinceye kadar benim MHP. ye siyasî bir parti olarak değil, ruh ve fikir yapımıza yakınlık ifâde eden ve gittikçe bizim olacağını ümid ettiğimiz bir fikir akımı olarak ne kadar sempati beslediğimi, konferanslarımı şâhid göstererek bildirmek isterim. Bu sempatimi mübalâğalı bir değerlendirmeğe tâbi tutarak bir ara bizi «MHP. li» diye ilân eden müfrit itham'ın yanında, çok sevdiğim gönüldaşlarımdan aldığım mektuplardaki ikazları da belirtmeliyim. Bütün bunlara rağmen biz, hüküm mevkiindeki âdil bir hâkim gibi, hiçbir tesir ve telkine kapılmadan ve bilhassa **«Şüphesiz ki Allah size... hükmettiğiniz zaman adaletle hükmeylemenizi emreder.» (KUR'AN: En-Nisa 58. âyet)** inin feyziyle dâima mutedil, birleştirici, bütünleştirici, dâvet edici, yardım edici bir tutuma sahip olduk. Bu samimiyetimiz maalesef MHP. de en küçük bir yer tutmamıştır. Çünkü, biz partizan olmadık, olamadık ve partilere inanmadık. Bu konuda MSP. nin daha yumuşak ve bize partizan olmadığımız halde, beslediği itimat ve gösterdiği yakınlığı minnetle anarım.

Son zamanlarda MHP. içinde ya büyük bir çatlamanın ifâdesi, yahut gerçek ruh yapısının ortaya çıkışı şeklinde bir hareket belirmeğe başlamıştır. Müfrit ırkçı (Bozkurtçu) bir grup, komünistleri bırakıp MTTB. Akıncılar ve MSP. Gençliği gibi Anadolunun öz ruhunu temsil eden, hakikî, samimî ve gerçekten kuvvetli İslâm Gençliğine taarruz, tecavüz ve tasallut etmeğe başlamışlardır. Meydanlarda **«Otuz beş şehid verdik!»** diye İslâmın **«Şehidlik»** müessesesini kabul edip, ruh ve fikirde, gerçekten müslüman gençliği temsil eden MTTB. Akıncılar ve MSP. ye saldırmak tezadını bir kenara bırakarak bu hâdiselerin nereye doğru gittiğini sormak zarûretini hissediyoruz.

MHP. içinde bir çatlama varsa ve MHP. nin sokaklarda **«Bozkurtlar geliyor!»** demekten başka meziyetleri olmayan bu ırkçı kesimi MHP. yi bölmek istiyorlarsa (bakınız hiçbir partiye mensubiyet göstermemek selâhiyetiyle söyleyelim ki) biz MHP. nin samimi İslâmcı kesimi ile mutlak birlik ve beraberlik içinde olacağız. Eğer bu hüsn-ü zannı'mız bir hayal ise ve MHP. gerçek ruh yapısını ortaya koyuyorsa iyi bilsin ki, Allah ve kul huzurunda mahkûmdur, makhurdur, mes'uldür ve mağlûptur.

Bunun için siyâset ile mes'eleleri ört-bas etmeğe başvurmadan Sayın Alparslan Türkeş'in gerçek ruh ve fikir yapısıyla ortaya çıkmasını MHP. burçlarına ya kendi eliyle **«Üç hilâli aziz bayrağı»** yahut burnunu havaya kaldırmış ve İslâm ölçüleri içinde hiç de makbul olma- [illegible] dikmesini talep edersek ızdırap ve sa-

● TÜRKÇESİ

AHMED SELÂMÎ

Şeriatımızın Kânûn-ı Esâsisi Kur'ân-ı Mu'ciz'ül-beyândır

Nice müslüman var ki Mukaddes Şeriatımızın Kânûn-ı Esâsisi olan Kur'ân-ı Kerim'i daha en umûmî hatlarıyla bile bilmiyor. Hatta ağzı «şark klâsikleri, garb klâsikleri» gibilerde lâf yapan pekçok diplomalılarımız dahi, bazı gazete ve meclislerde pek gülünç kelâmlarla arz-ı endâm edebiliyorlar.

Hele hele Kur'ân-ı mu'ciz'ül - Beyânı sâdece ölülerin arkasından mezarlıklarda, cenâze evlerinde; mevlid ticâretlerinde; T.R.T borazancılıklarında; rejim uşakçılıklarında satan bir aşağılıklar gürûhu da vardır ki, müslümanların içindeki güveler ve kenelerdir. Kur'an, yalınız ölülerin arkasından okunup üflenecek ağıt kitabı veya mersiye mecmuası olmakdan nâmütenâhi münezzehdir. O, ilk ve en başda dirilere âid kânunnâme, ferd ve cemiyet olarak topyekûn insanların gene topyekûn beşerî ve kulluk münâsebetlerini tanzim eden MUTLAK HAK ve ADÂLET kitâbıdır.

Bugün Kur'ân-ı Kerim hakkındaki telâkki ve îmânımızı mutlaka tashih etmek, ama bunu gene Kur'ânın istediği şekilde ve esaslar çerçevesinde tashih etmek zarûrî hâle gelmişdir. Kur'ânı, çocuklarının kafasında bir efsâne veya mücerred dinî merâsimler kitabı olmakdan kurtaramayıp; bu kitabın hayatı ve ötelerini de kuşatan bir hak ve adâlet nizamnâmesi bulunduğunu öz evlâdına nakşedemeyen ana ve babalar, Allah indinde büyük cürüm sâhibleri olarak muhâkeme edileceklerini aslâ unutmamalıdırlar. Bu ana ve babalar isterlerse çocuklarını hafız yapsınlar, kızlarını yedi kat muşambaya sararcasına örtsünler, oğullarına otuzüç kere hac yaptırsınlar! İsterse bu ana ve babaların adı imam olsun, vâiz olsun, müftü olsun, şeyhülislâm olsun, velî olsun, pir olsun!

★ Kur'an'da alış - verişin kânûnu vardır. Helâl kazancın kânûnu vardır. Senetleşmenin, ahidleşmenin, akidleşmenin kânûnu vardır. Kur'an'da hürriyetin, hürün, hürrenin, kölenin, câriyenin kânûnu vardır... Alınacak kızı, alınmıyacak müşrikeyi; kız verilmiyecek müşriki işâretleyen apaçık kânun vardır. Kur'an'da nikâhın, mihrin, boşanmanın, iddetin, talâkın, ziynetin, şahidin kânûnu vardır. Kur'an'da itaatin, ulûlemrin, emânetin, hırsızlığın, zinânın, fitnenin, iftirânın, şûrânın, yemenin, içmenin, düşünmenin kânûnu vardır... Mirâsın kânunu vardır. Harbin sulhün, insanın, dünyânın, kâinâtın, ukbanın kanûnu vardır... Zekâtın, fâizin, çalışmanın, tembelliğin, fakirin, zenginin, ilmin, cehlin, güzelliğin, çirkinliğin kânunları vardır. Kur'an'da mü'minin, münâfığın, müşriğin, kâfirin, tâğûta tapanların, yahûdi ve nasârâ dostunun hallerini ortaya koyan kânunlar vardır.

Kur'an'da Allah Azze ve Celle'nin kânunları vardır.

Kur'an'da vatanın, milletin, şehid olmanın, mürted olmanın kânunları vardır. İffetin, namusun, ar u hayânın, örtünmenin, çıplaklığın, helâlinden dört hatun nikâhlamanın kânunları vardır. Âiledeki geçimin, dünyâ ve ukba seâdetinin, nafakanın, süt annenin, erkeğin kadının, ananın babanın kânunları vardır. Kur'an'da namazın, orucun, haccın, ubûdiyatin, adâletin, nizâmın, ittihâdın, kardeşliğin, İslâm Birliğinin (panislâmizmin), tefrikanın kânûnları vardır.

Kur'an'da hulâsa, hukûkun, muâmelâtın, ibâdâtın, münakehâtın, ukûbâtın, idârenin, hayâtın, yaşamanın kanunları vardır.

Kur'an'da, Kur'an ile mukayyed hadislerde, bu ikisiyle mukayyed icmâ'da, ve bu üçüyle kayıdlı kıyasda yani Şeriatda olmayan yokdur... Kök, menba', kaynak, anakânun, esasın esası, kânûn-ı esâsî dâima Kur'ân-ı Mu'ciz'ul - Beyan...

İşte, Kur'ân'a göre kur'ân budur.

Kim ki bunun zıddı bir telakkiye bilerek veya bilmiyerek kuvvet ve hayat verirse, o, bilerek veya bilmiyerek kur'ân'a en büyük hıyâneti yapmış olur. Adı, sanı, şânı, rütbesi, makamı, şeceresi ne olursa olsun!

EMRİN[illegible]'ÜL BEYAN, ÖLÜLERİN ARKASINDAN GİTMEK ÜZERE VAHYE-

HAFTANIN İÇİNDEN

Yahudi K., Ege için devreye girdi ve...

Ajanslardan birisi ogün şu kaydı geçmişti: «Çok emin bir kaynaktan aldığımız habere göre, bu geceki gelişmeler ehemmiyetlidir. Lütfen, bu gece gazetede bir sekreter bulundurun. Sabaha karşı 08.00'de...»

Halbuki, o gece de onu tâkip eden gecelerde de hiçbirşey olmuyordu. Atina kıpırdamıyordu. Atina o gece, sâdece Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne müracaat etmekle iktifa ediyordu. Buna ilâveten Hora'nın ilerisinde gerisinde harb gemilerini yüzdürüyor, tepesinde keşif tayyârelerini uçuruyordu.

Fakat hepsi o kadar zannedildiği sırada, Birleşmiş Milletlerde devam etmekte olan Deniz Hukuku Konferansı vesilesiyle ABD'nin Hâriciye Vekili ünlü «Bay K.» devreye giriyordu. Bay K. yani Bay Kissincir, Yunan ve Türk Hâriciye Vekilleri ile ikili görüşmeler yapmak isteğini ifâde etmiş, taraflar da bu isteğe icâbet etmişlerdi.

Nasıl icâbet etmesinler ki; ABD hesabına ancak, İsrail plânları cihetinde dünyayı parmağında oynatan yahudi asıllı Bay K.'nin bir dediği iki edilemezdi. (Bay K.'nin kimliği için bu sayımızdaki Kıbrıs tefrikamızda Yesevizade'nin izahatına bakınız). Bay K.'nın talebi Çağlayangil'in ve Yunan Hâriciye Vekili Bitsios'un Amerika'ya uçmasını sağladı. İki hâriciye vekili Amerika'da Konsey toplantılarına katıldı. Bay K. ile görüştü. Fakat değişen birşey olmadı.

TRT'ye gelince bir bakıyordunuz, radyolar kahramanlık türkülerine başlamış!... «Kırım'dan gelirim adım da Sinan'dır...» diye türküler çağırıyordu.

Bu arada sol basın Cephe Hükûmeti'ni güyâ yıpratmak maksadıyla haber tahlilleri yapıyordu: «Efendim, Yunan harb hazırlığı yapıyordu. Süleyman Bey ise tatil... Olur mu böyle şey?...»

Hakikaten Süleyman Bey, hâdiselerin en civcivli günlerinde kendisini birkaç günlüğüne de olsa bir sâhil evine atmıştı. Nazmiye Hanım ve Demirel yıllardır bir tâtil yapamamaktan öteden beri şikayetçi idiler. Hepsi bir - iki gün onlara çok muydu?. Buram buram sıcaklarda yeşile hasret Ankara çekilir gibi değildi. Ama gelin görün ki, hemen tatilleri göze batmış ve zehir edilmişti.

Solcu basın;

— Süleyman Bey nerede?.. diye soruyordu;

Demirel ise, apar topar mecbur kaldı döndü Ankara'ya. Topladı gazete muhabirlerini etrafına; «Buradayım işte!» der gibi:

— Hükümet vazifesi başındadır. Bir plân yapmıştır. Bu plânı dikkatle tatbik etmektedir. Merak etmeyiniz! dedi.

Halbuki, etrafını alan AP'li Bakanlardan bazıları, Reislerinin bu serzenişlere mukabil şöyle cevap verebileceğini düşünmüşlerdi:

— Kardeşim ... defa olarak sİ...

...kadir şapka ve frakla meclisi a-

Ege ise, Ege... Ege işte orada duruyor. Hora ise, Hora... Hora dedik ya, balıkçı teknesi değil, baksanıza sismik araştırma yapıyor. Tam 60 milyon lira verip donattık. Hora güzel gemi! E, ne kaldı geriye? Beni niçin arıyorsunuz. Harb olacakmış. Oldu mu harb? Olmadı. Olursa düşünürüz. Hem sayın Ecevit de Kıbrıs'da ihtilâl olduğunda, Samson denilen herif ayaklandığında, Afyon'da nutuk çekmiyor muydu?. Oy peşinde gezmiyor muydu? Ben hiç değilse oy avlamanın peşinde değilim. Hepsi hepsi dinlenmeye gitmiştim. Bunun için bu kadar patırtı yapılır mı?.

Çağlayangil ve Yunan Hâriciye Vekili Bitsios: Bay K. ile görüşüp, durumu kurtardılar.

Sion güdümündeki Hollanda'da

IRKÇILIK!

HOLLANDA'DA YAHUDİ IRKÇILARI İKİNCİ DEFA İŞÇİLERİMİZE SALDIRDI

Geçtiğimiz haftalarda Hollandada ikinci defa işçilerimiz aleyhine hâdiseler patlak verdi ve siyonist emperyalizminin ileri karakolu mevkiinde bulunan Hollanda sokakları işçilerimizin eşyaları ile doldu. Bir Hollandalı'nın, bir Türk İşçisi tarafından öldürüldüğü iddiası ile harekete geçen siyonist fanatikler, işçilerimizin kaldıkları evleri bastı ve eşyaları pencerelerden sokaklara attı. Bu arada yalnız yakalanan işçilerimiz gözü dönmüş kalabalıklar tarafından dövüldü, linç edilmek istendi. Bilindiği gibi buna benzer bir hâdise geçtiğimiz senelerde yine Hollanda'da olmuş ve yine işçilerimiz hırpalanmışlardı.

HOLLANDA'YA MUKABİL ALMANYA'DA VAZİYET

Hollanda'da yunanlı işçilerin de tahrikçi olarak hâdiselerde yer aldığı daha sonra tesbit edildi. Bu arada Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde çalışmakta olan işçilerimiz çirkin hâdiseleri bulundukları yerlerde protesto etti. Türk Hükûmeti de Hollanda Hükûmeti nezdinde harekete geçti. Hollanda Hükûmeti, hâdiselerden üzüntü duy...

Müslüman olan Alman mühendisi Said, Frankfurt'daki Fâtih Câmii'nde kendisine verilen hediyeleri kabûl etti.

...duğu sıralarda İslâmiyet'i tetkik etmiş ve hidâyete kavuşmuştu. Said ülkesine döndüğünde Frankfurt Fâtih Câmii İmamı Mustafa Müftüoğlu ile görüşerek resmen müslüman olmuştu. Said ayrıca Frankfurt'da kurduğu inşaat firmasına da sâdece müslüman işçiler kabûl edeceğini açıklamıştı. Said'in Frankfurt Fâtih Câmii'ni ziyâreti esnasında yapılan merâsime çok sayıda müslüman katıldı. Merâsim'den sonra müslüman kardeşimiz Alman M. Said'e Fâtih Câmii İmamı tarafından hediyeler verildi.

toplanan kongre ehil İslâm âlimlerinin de iştirakiyle fevkalâde faydalı geçti. Kongre'de birer konuşma yapan Prof. Muhammed Kutub ve Prof. Ali Tantavi Avrupa'da İslâmiyet'in her geçen gün sür'atle yayılmakta olduğuna işâretle bu gelişmede müslüman talebelerin gayretlerini takdirle karşıladıklarını söylediler. 7 - 11 Ağustos tarihleri arasında devam eden kongre'de değişik ülkelere mensup müslüman talebeler ülkelerinin idârelerinin kendilerine bigâne kalmakta oluşundan şikâyet etti.

...de bulunduğu bir sofra başı görülüyor.

...neşeli konuşuyordu. Önünde bir kadeh rakı ile biraz leblebi vardı. Bana da karşısında yer gösterdi bir kadeh te ısmarladı. Kimleri gördüğümü ve Anka-

ra'yı nasıl bulduğumu sordular söyledim. Madamın mesaisinden kızlarının çalışkanlıklarından öğretmenlerinin daima iyi haberler verdiklerinden bahsettiler. Garson Saib'e İsmet Paşa ile Tevfik Rüştü Bey'in şimdi gelmeleri için telefon edilmesini emretti Tevfik Rüştü'nün geleceği fakat İsmet Paşanın henüz evine gelmediği bildirildi. Dairesine telefon ediniz mutlaka gelsin bekliyorum buyurdular. Biraz sonra Tevfik Rüştü Bey fırak giyinmiş, elinde körüklü donuk siyah bir gece silindir şapkası olarak eşi, kızı ile geldi. (Biz o vakit ne fıraktan ne de bu gibi şapkalardan anlamıyorduk.)

Biraz sonra İnönü de geldi. Ayak üstü birer kadeh içilerek sofraya oturuldu. Atatürk uzun masanın baş tarafına oturarak sağına Aras'ın eşini soluna Madam Baver'i aldı. Bayan Aras'ın sağında İnönü. Onun sağında Bayan Afet bunun da sağında ben, benim sağımda Aras'ın kızı yer aldık. Madam Baver'in solunda Tevfik Rüştü O'nun solunda Atatürk'ün küçük kızları oturdular.

Yemek listesi: Çorba, külbastı. ogaten, patlıcan, krema, kavun.

Yemek arasında şarap ve sonunda şampanya içildi. Sofradan kalkınca dans edelim dediler. Gramofon çaldı Atatürk Madam Baver'i alarak güzel bir dans yaptı, bunun adının fokstrot olduğunu Aras'tan öğrendim. Biraz ara verildi. Madam'ı dansa kaldırmaklığımı işaret etti, hiçbilmem dedimse de olmaz öğrenmek lâzım diyerek madama «Paşaya öğretiniz» buyurdular.

İster istemez tutuştuk. İlkin kolay sandım ayaklarım birbirine dolaşmağa, duvarlar da etrafımda dönmeğe başladı. Gençlik hayatım memleketin Doğu bölgesinde geçtiğinden ömrümde ilk dans bu 55 lik madamla kısmetmiş. Kadın beni idare etmeye çalışıyor. Atatürk'ün yanından geçerken «müziğin temposuna ayak uydur olur biter. Askerin yürüyüşte davulun sesine ayak uydyrduğu gibi» diyerek gülüyorlar. Hakikaten az sonra becermeye başladım. Oyuna biraz ara verildi. Avrupa balolarındaki çeşit danslardan gece eğlencelerinden konuşuldu. Avrupa son moda danslarını fakat valsin daima kıymetini muhafaza ettiğini madam anlattı.

Gelecek Sayı:
Baştan başa ibret vesikası

● FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

İslâm Denen Meçhûl -2-

Arafdayız. Irfanımızı maziye bağlayan köprüleri berhava ettik. Bu geçiş devresinde kılavuzumuz, ister istemez Avrupa. Doğruları almak, yalanları atmak... Güç, çok güç bir iş. Ama, genç ve azimkâr ilim adamlarımız, Avrupanın ideolojiyle memruç ilmini arıtacak kudret ve ehliyettedirler. İslâm ve Medeniyeti, müslüman dünyanın meselelerine ışık tutan kitaplardan biri. 1968'de Armand Colin kitabevi tarafından yayımlanmış. Yazan: Andre Miquel. Girişin geniş bir hülasasını sunuyoruz:

XIV. asrı kucaklayan, azametli bir tarih, İslâm tarihi. Büyük keşiflere kadar, bilinen dünyanın üçde biri müslümandı. Ondört asır 500 sayfaya sığar mı? Kitabımız bir taslak bile değil, biliyoruz. Eser hâdiseleri anlatmak değil, İslâm'ın kaderine ve dolayısıyla insanlığın kaderine biraz olsun ışık tutmak arzusundadır.

I — TARİHİ VESİKALARIN KİFAYETSİZLİĞİ VE TARAFGİRLİĞİ

İslâm tarihi az bilinen bir tarih. Önce tarihin kendisinden gelen bir eksiklik bu; içtimai isyanlar, barbarların baskını, ve dini taasub birçok şehirleri yoketmek, arşivleri dağıtmak, kütübhaneleri yakmak için elele vermiş gibi. Meselâ siyah kıtanın nasıl İslâmlaştığını anlatan hemen hiçbir metin yok.

★ Kavimlerin üstünlük arzusu

Her İslâm kavminin kendine göre bir İslâmiyet anlayışı var. Bütünü parçalayan ve çok defa tahrif eden bir anlayış.

★ Mektep ve Fırkalar

İslâmda büyük bir mekteb ve fırka bolluğu ile karşılaşıyoruz. Siyasî ile dinî içiçe. Yani taraf tutan bir edebiyat söz konusu.. Ama bütün bu teferruat iki kutubda mihraklaşır. Sünnilik ve şiilik. Arab tarihçilerinin çoğu Şii. Bu itibarla Şiiliğin mahkûm ettiği kişilere karşı haşinler. İslâmın ilk asrını umumiyetle çekingen hatta düşman bir geleneğin yardımı ile tanıyoruz.

★ Kültür Alışkanlıkları

Arab edebiyâtı da birçok edebiyat gibi münevver ve müreffeh bir sınıfın edebiyatı. Gündelik hâdiselerle pek ilgilenmez, oysa tarihi yapan onlar. Küllaylarla pek ilgilenmez, oysa tarihi yapan onlar. Kültürün beşiği ve modeli başta Irak olmak üzere Doğudur. Batının bilhassa Mağrib'in metinlerde adı çok geçer. İslâm tarihi hep mühim vak'alarla uğraşır.

★ Ananevi Şarkiyatın Safhaları

Doğunun tarih geleneği Avrupa şarkiyatçılarını da damgalamıştır. Kuzey Afrikanın hatta İspanyanın İslâm tarihinde oynadığı büyük rol, XX. asra kadar ciddi olarak incelenmemiş. Bir başka garabet de Şiiliğin, Sünnilikden çok daha fazla araştırma mevzuu yapılması. Ama şarkiyat, Batı'nın inhisarında değildir artık. İslâm kendi mazisini kendi inceliyor. Hükümleri daha isabetli, buluşları daha zengin.

II — İSLÂMIN BASAMAKLARI

★ Câmia olarak İslâm, milletler olarak İslâm

İslâm önce coğrafya bakımından ayrılmış. Bir çöl islâmı, bir köy islâmı, bir şehir islâmı. Zamanda da çeşit çeşit islâm var. Başlangıçtaki islâm, klasik islâm, XIX. asrın islahatçı islâmı. Sonra islâm mekteblerinin çokluğu bakımından çeşitli: Hâriciler, Şiiler, Sünniler ve herbirinin şûbeleri. Kavimler, meslekler kültür farkları, mevcud dinlerle münasebetler bakımından farklılaşmaların olduğu da unutulmamalı.

Bazan çeşitli milletler veya ferdileşmiş mütecanis bölgeler. Dağlık Kuzey Afrika: İsyankâr Berberiler'le Hâriciliğin sığınağıdır. İslâm'ın ananevî dinle dialog kurduğu Hind. İster Şiî, ister Sünnî, Arab ve islâm işgali yüzünden büyük dünya ticaretinin aracısı olmak durumu hiçbir zaman tehlikeye düşmeyen Mısır, Hanefi Türkiye. İslâmlığı çok kere animizm ile kaynaştıran siyah Afrika. Fâtihlerini boyuna iğfal eden sanatkâr ve memur tersanesi şii İran.

★ İnanç, Kanun ve Gündelik Hayat

Ama bütün bu bölümlerin temelinde değişmeyen bir hakikat var: İslâmiyet. Hem bir dinî mesaj, hem bir devlet teşkilatı prensibi. İktidarla müminler arasındaki münasebetin temeli, ticarî muamelenin dayandığı şeref yasası, sanatlarda ilham veya yasak kaynağı. Her mümin Allah karşısında mes'uldür. Aracı yoktur. Bu itibarla gündelik hayatını dualar arasında düzenler, nasıl yemek yiyeceğini, nasıl aşk yapacağını İslâm tâyin eder. Bu ideâl bir kaide denecek, şüphesiz. Meselâ bankacılık, insan ve hayvan resimleri kaideye bir yan çiziş sayılabilir. Bununla beraber İslâm'ın nüfuz ve tesiri başka birçok dinlerin ki ile kıyas edilemeyecek kadar derin.

★ İslâm ve Medeniyeti:

İslâmı kucaklamak ve incelemek güç. Bir kuran var bir de islâmiyeti kabul eden ve kendi hususiyetlerine uyduran çeşitli milletlerin tarihi inkişafları. Yani ruhani ile cismani. Bununla beraber tam bir bütündür İslâmiyet.

Hem maddi hem manevi medeniyet. Aralarındaki anlaşmazlıklar ne kadar büyük olursa olsun, başka dinler söz konusu oldumu, Şii'ler ile Sünniler İslâm olduklarını derhal hatırlar ve ilân ederler.

bloklar ve peşin hükümler
YESEVİZÂDE

5

● *Bloksuzlar, bağlantısızlar denilen aslında «Hizâsızlar» demek lâzım gelenlerin lideri durumundaki Tito ve eşi. Amerika'da Ford ve eşi ile birlikte*

Tito Gibi Ünlü Komünistin Başını Çektiği, Nasır'ın Ortak Olduğu

BLOKSUZ DENİLEN HİZÂSIZLAR

Siyâsi nokta-i nazardan teskin edilmiş bâzı «ileri» kapitalist memleketler halkının Sosyâl - Demokrat ve Komünist ittifâkı (SOSYÂLO — KOMÜNİST İTTİFÂK) ile tedrîcen «İleri Demokrasi», «Sosyâl - Demokrasi», vs. derken «Halk Demokrasisi» (Halk İktidârı)' ne kaydırılması... Nitekim, yumuşamadan bu yana, pek çok Avrupa memleketinde Sosyâlo - Komünistlerin büyük terakki kaydettikleri ve açıktan - açığa iktidâra oynadıkları görülmektedir. Bu seyir, Sosyalist Avrupa Birleşik Devletleri inşâı ile yakın râbıta içindedir. Ve bu yeni «blok» un teşkili, Yahûdi Cihân İmparatorluğuna giden yolda mühim bir merhaledir.

Böylece «soğuk - harb», «yumşama» siyâsetlerinin, esâslı birer tâbiyeden ibâret oldukları ve gerçek olmayıp sâdece birtakım gizli emellere vâsıta oldukları görülüyor. Yoksa her iki devrede de harbler de, blok âzâları üzerinde «emprise» (nüfûz) hareketleri de (meselâ Çekoslovakya 1968) alabildiğine devâm etmiştir.

Bir de bu blokların dışında «hizâsızlar» («les non-alignés») dedikleri, bloksuz olduklarını ileri sürdükleri bir küme var. Aslında bu kümeye dâhil olan âzâ devletlerin tâkib ettiklerini ileri sürdükleri «hizâsızlık» («le non - alignement»), siyâseti, bu memleketleri bir başka yoldan Komünizme sürükleme hareketidir. Hakikatte, mevzû-u bahs olan, bir sahte - hizâsızlıktır. Bu hareketin müessisleri, esâs olarak, komünist Tito (şu meşhûr Yahûdi yetiştirmesi), Nehru (Yahûdi perver, Mason temâyüllü) ve «İslâm Sosyalisti» — yâni İslâmı, Yahûdi icâdı Sosyalizm zehiri ile içten tahrîb ve böylece Yahûdi nizâmına kayış taraftârı — Nâsır (sahte Siyonizm düşmânı, ihvan-i Müslimin'in iddiâsına göre- belki de Yahûdi)'dir. Hareketin ilk çıkış noktası Bandung (1955) ise de, asıl hızlanış noktası 1961 Belgrad I. Zirve Konferansıdır. Titoizmin üfürüğü o zamânki âzâ 25 memleketi büyülemekle, hepsi peyderpey mâlûm yola kaymışdır. 1964 Kahire 2. Zirve Konferansından sonra, 1970 Lusaka 3. Zirve Konferansıyle hareketin reîsliğine Zambi'nin komünizan Reîsi Kaunda getirilmişdi. Eylül 1973 Cezâyir 4. Zirve Konferansından sonraki Reîs ise, Tito'nun «autogestionnaire Sosyalizminin harâretli taraftârı mâhûd Bumedyen olmuşdur. 4. Konferansda âzâ sayısı 63'e ulaşmış idi. Güyâ Sovyet ve Amerikan bloklarına göre hizâlanmamış olan bu «hizâsızlar» kümesi, sinsi bir komünistleştirmeye tâbidirler.

Gelecek Sayı: NETİCE

● TESBİT

Sadık Özarslan

Din Adamları Şûrası

Aynı meslek sâhiblerinin zaman zaman bir araya gelerek konuşup anlaşmaları güzel şeydir. Birlikten kuvvet doğduğu gibi: «Bârika-i hakikat» de «müsâdeme-i efkârdan doğar.» Bunun içindir ki; bazan işçiler, bazan memûrlar ve âmirler, muayyen yerlerde toplanıp kararlar alıyorlar... Dilek ve temennîlerini alâkalılara duyuruyorlar. Bundan umdukları neticeyi de alıyorlar.

Biz; Dîn adamlarımız için de aynı usûlün büyük faydalar sağlayacağına inanıyor, şûrayı bunun için teklîf ediyoruz. İslâm, müşâvereyi bir esas olarak kabûl ettiğine göre; böyle bir şûra'nın hemen toplanmasında, hatta bunun devamında sayısız istifâdeler olacaktır.

Dîn adamları şûrasını, Federasyon'un hazırlayıp sunması lâzım gelir. Hepsini toplayıcı bir teşkîlât olarak bu ehemmiyetli vazîfe ve hizmeti de üzerine alması gerekir. Nasıl olsa her sene kongreleri yapılıyor. Biraz daha geniş çapta yapılacak toplantılar bekleneni verecek; bu sûretle istişâre de gerçekleşecektir, görüşündeyiz.

Türkiye'mizde bugün onbinlerce Dîn adamı mevcuddur. Muhakkak ki bunların hepsini bir noktada cem'eylemek oldukça zor ve külfetli bir iştir. Fakat her vilâyet ve kazadan üçer-beşer kişinin dâveti, bunların sevilerek ve seçilerek gönderilmesi pek te güç olmasa gerektir. Cümlesini değil amma, Dîn adamlarımızın bir kısmını belli bir yerde toplamak her zaman mümkündür.

Şayet uygun görülürse bu temennî ve teklifimizin üzerinde durulmasını ve tatbîkat sâhası aranmasını istiyoruz. Ne olacak, ne yapılacaktır bu istişârî mâhiyetteki toplantılarda? şeklinde bir suâl vârid olabilir... Kanaatimizce Dîn adamlarımızın şûra toplantılarında çok şeyler elde edilecektir.

Bir kerre aralarındaki ufak - tefek anlaşmazlıklar üzerinde durulacak; ihtilâfların bertaraf edilmesi ve bir anlaşma - uzlaşma yoluna gidilmesi sağlanacaktır. Kabûl edelim ki günümüzde Dîn adamlarımız arasında anlayış farkları, meşreb farkları görülmekte veya sezilmektedir. Halkımız da bundan müştekîdir. Hatta: «Birinin dediğini, diğerinin söylediği tutmuyor.» demektedirler. Netice: «Ele verir telkîni, kendi yutar salkımı!.. Hocanın dediğini yap, gittiği yoldan gitme!» noktasına kadar varıp dayanmaktadır. Şûrâda alınacak kararlarla hem aradaki sürtüşmeler giderilecek, hem de sözbirliği edilecektir.

Sonra İslâm düşmanlarına karşı nasıl hareket etmek gerektiği hususu ele alınacak; İslâm'ın gücünün etrafa yayılması ve tanıtılması için bir kavile ve karara varılacaktır. Tabiî, bu sözde kalmayacak; sözlerin, tatbîkatı da olacaktır. Misyonerlerin ve İslâm düşmanlarının nasıl çalıştıkları, aramıza hangi yollardan girdikleri mâlûmumuzdur. Bunlar üzerinde bilhâssa durulacak; «Misyonerler gece - gündüz çalışırken acaba, oturup Vahy-i İlâhî'yi mi bekler ulemâ?» mısrâlarındaki hakikat, iyice anlaşılacak ve işlerin icâbına bakılacaktır. İnsanımızın maddeten olduğu kadar, hatta ondan daha fazla mânen yaşaması ve yaşatılması yolları araştırılacak; ahlâkî buhrana çareler aranacak, ilâçlar bulunacaktır. Ve nihayet, Şûrâ'da Dîn adamlarımızın sesleri duyulacak, ağırlıkları hissolunacak; sadece Dîn adamlarımız değil, hepimiz maddî ve mânevî kazançlara kavuşacağız. Neticeyi bekliyoruz.

★ Bu Şûrâ'da din adamlarımızın sesi duyulacak, ağırlıkları hissolunacak; sadece onlar değil hepimiz manevi kazançlara kavuşacağız. İslâm, müşavereyi bir esas olarak kabûl ettiğine göre, böyle bir Şûrâ'nın hemen toplanmasında sayısız istifadeler olacaktır.

ALMANYA İNTİBALARIM

Almanya'dan Gelen Bir Mektup ve MİT'in Oyunu!

11

Bu yazı serisinin yazılmasına sebep olan Almanya seyahatimi çok daha evvel yapmayı düşünmüştüm. Hakikaten 1972 Temmuzu'nun 13 ünde zoraki ve gayrı hukûkî bir sûrette Eskişehir'e götürülerek habsedildiğimde, birkaç gün sonra Almanya'daki talebe ve işçi kardeşlerimizi ziyâret edip onlarla hasbıhallerde bulunmanın hazırlığı içindeydim. Fakat ileride «*Bir Muhâkemenin Muhâkemesi*» adı altında bütün tafsilâtiyle yazacağım bu menhus hâdise, o zaman kararlaştırılmış bulunan bu seyahatin tam dört yıl gecikmesine sebep olmuştu. Üstelik Almanya'daki hayranlarımdan o zaman tanımadığım birinin hiç de akıllıca olmayan bir mektubu, beni mahkûm etmek için en zayıf bir bahâneye dahî sarılmak temâyülü içindeki Eskişehir Örfî İdare makamlarının aleyhimdeki yedi yıllık hapis kararlarının belli başlı sebeplerinden biri olmuştur.

Kısaca söylemek gerekirse, ben Eskişehir Askerî Cezaevinde mahpusken Almanya'daki «*Ahmed Çakmak*» ismindeki saf bir müslüman bana bir mektup yazarak bunda, dâvâ mevzuu konferansa âid bir bandın kendisine Fatih'teki kardeşleri (bunlar kimlerse halâ bilmiyorum) tarafından gönderildiğini, bunu teksir ederek her tarafta dinlettiğini söylüyor, bana duâlar ediyor ve bu arada M. Kemal Paşa hakkında da ileri geri sözler sarfediyordu. Bu mektup bana ulaşmadan Millî İstihbarat Teşkilâtı'na gitmiş ve bu teşkilâtın, bunu allayıp pullayıp aleyhimde kuvvetli bir delil (!) olarak gösteren yazısıyla mahut mahkemeye gelmişti.

O sırada ben hakkımda husûsî ve menfî bir alâka sahibi olan Örfî İdâre Kumandanı'nın oradan ayrılmış olması ve evvelce hapsedilerek kendilerinden zorla aleyhime ifâde alınmış bulunan şâhidlerin hâkim huzurunda ifadelerini düzeltmeleri sâyesinde tahliye olmuş bulunuyordum. Mahkemeye gayrı mevkuf olarak gidip geliyordum. Askerî Savcılıkça bidâyette aleyhime ikame edilmiş bulunan delillerin (!) her celsede bir diğerinin çürütülüp izâle edilmesiyle o mahkemenin havası yavaş yavaş lehime dönmekteydi.

Gelecek Sayı:
GARİP DELİL

Tercüman 22 NİSAN 1976 PERŞEMBE

TARİHİ VE DİNİ SOHBETE ÇOK SAYIDA VATANDAŞIMIZ KATILDI

ALMANYA'NIN DEV GEMİ

Tercüman
GAZETECİLİK VE MATBAACILIK ANONİM ŞİRKETİ ADINA SAHİBİ

Mısıroğlu'nun Köln toplantısına büyük ilgi gösterildi

* AVUKAT KADİR MISIROĞLU HOLLANDA VE BELÇİKA'DA DA KONFERANSLAR VERECEK

KÖLN BÜROSU—HAKKI AKDUMAN

...şu ta- ...muş ve pek ...andaşımız konuş- ...ları ayakta takip et- ...işlerdir.

Köln Ülkü Ocakları Mısıroğlu'na bir Kuran'ı Kerim, bozkurt resmi ve üç hilâlli bayrak hediye etmişlerdir. Avukat Ka-...

YAPIYOR

TOPLANTIYI İLGİ İLE TAKİP EDEN VATANDAŞLARIMIZ

● *Gazetemiz Başyazarı Kadir Mısıroğlu Almanya seyahati esnasında birçok konferanslar verdi. Bu konferanslar, işçi kardeşlerimiz tarafından alâka ile karşılandı.*

inkılâb mezalimi
TÜRK MİLLETİNDEN GELECEĞİN TARİHÇİSİNE RAPORLAR
İ. Hakkı Konyalı

Selçuklu Padişahı'nın Nâşını Köpeklere Atıyorlar

9

Sultan İkinci Kılıçarslan'ın yaptırdığı Selçuk hükümdarları türbesindeki altı Selçuk pâdişahının mumyalarını da yerlerinden aldırtmış, bunları Dedebahçesi'nin arkasındaki Taçveziri Türbesi'nin önünde köpeklere attırmıştır. Müzeler ve Kütüphâneler Umum Müdürü üstâdım Ahmed Tevhid Bey'in ısrarlı mürâcaatları üzerine Konya Vâlisi İzzet Bey bunları çöp arabasına doldurtarak bilinmeyen ve hâlâ bulunamıyan bir yere gömdürtmüştür.

Anadolu'yu türkleştiren, müslüman yapan altı Selçuk hükümdarının mumyaları böylece yok olup gitmiştir. Bunu başka bir yazımda vereceğim.

Fahrettin Altay'ın yıktırdığı Bizans yâdigârı mâbed bize kadar sağlam olarak ve asil hüviyetinden hiç bir şey kaybetmiyerek gelebilen eşsiz ve tarih şâheseriydi. Mimârî ve tarihi kıymeti çok yüksekti. Bu küçük klise Konya'yı türkleştiren, müslüman yapan Selçuklu Türklerinin ilk namazlarını kıldıkları yerdi. Bu bina Konya'nın ilk müslüman mâbedlerinden olma bahtiyarlığına erişmişti. Çok eski bâzı kaynaklar bu binaya kabr-i Eflâtun, hırasadgâh-ı Eflâtun adını da vermektedirler. Bunu söyliyenler arasında Herevî Ebû Bekir oğlu Ali de vardır. Anadolu Selçuklularının ilk zamanlarında Konya'ya uğrayan bu ilk İslâm seyyahı Kitab-ül işârât Fi Mârifet-iz - Ziyârat adlı Arapça nâdir yazmalardan kıymetli seyahatnâmesinde şunları söyler:

«Konya Rum'da (Anadolu'da) İslâm şehirlerinin en büyüğüdür. Burada ve Aksaray'da hükümdarlarının sarayları vardır. Konya'da câmiin yanındaki klisede Eflâtun'un kabri bulunmaktadır.»

Herevî gibi ondan faydalanan Yâkut-i Hamavî de bunda yanılıyorlar. Eflâtun'un Konya ile hiç bir alâkası yoktur. Kabri de Konya'da değildir. Eflâtun Sokrates'in şâkirdi ve Aristo'nun hocasıdır. Milâddan 430 yıl önce Yunanın Eyine Adasında doğmuş ve 82 yaşında Atina'da ölmüştür. Konya'ya hiç gelmemiştir. Allah'ın birliğine, maddenin fâniliğine, ruhun varlığına inanırdı. Klâsik islâmî eserlerde (Eflâtun-i ilâhî), Eflâtun-i hakim) şekillerinde geçer. İtalya'ya, Sicilya'ya ve Mısır'a seyahatler yapmış fakat Konya'ya gelmemiştir.

Bu ilk Selçuk eseri 1289 H. 1872 M. yılında mahruti kısmının üst tarafı kesilerek buraya ahşap bir parça eklenmiş ve arasına Sultan Abdülaziz tarafından çok büyük bir çalar saat oturtulmuştur.

Mescidin doğu tarafının pencere üstüne de bir tarih manzumesi yerleştirilmiştir. Ben o kitabeyi vaktiyle kopye etmiştim. Buraya kaydediyorum:

«Şehin Şah-ı cihan Abd-ül-aziz Han ahd-i adlinde
Döner hep mıhver-i bâlâda çarh-ı azam-ı devlet
Dönüp tam saate gitmektedir doğru mesalih hep
Ayar-ı adl-ü temkini vereli mülke temşiyyet
Bu balâ kulede ser çekti işte evc-i alâya
Bulunca sâye-i lütfunda taç cevher-i ziynet
Ede müzdad ömrün her dakika ol şehin Mevlâ
Tanin-endaz-ı dehr oldukça hang-i saat-i kudret
Bu bünyad-ı behinin tecdidine (Hâlet) dedim tarihı
(Resetgâh-ı Flâtunken yapıldı kule-i saat.) 1289»

Gelecek Sayı:
YENİ CİNÂYETLER

Kissinger'in Başrolde Olduğu...

15 Temmuz Darbesi Bir Yahudi Plânı İdi

Bay K. Yani ABD'nin yahudi Hâriciye Vekili Kissinger.

9

Son Lefkoşe darbesini, Cihânşümûl Yahûdi Sevkulceyşinden müstakil olarak ele almak, hakikatten uzaklaştırıcı büyük hatâ olur.

Lefkoşe darbesindeki rolü, doğrudandır. Yâni Beynelmilel Yahûdîlik, fail pozisyonundadır. Bu bir hakikat olarak ortaya çıkmış, hattâ pek çok muharrir ve müşâhid tarafından ifâde edilmişdir. Gerçi bu ifâde şekli, vazıh değil zımni olmuşdur. Ama olsun, uyanık bir okuyucu bunu keşfetmekte zorluk çekmez. Akli melekelere birazcık yüklenilmek ve muhakemeyi sonuna kadar itmekten korkmamak ile bu neticeye rahatlıkla ulaşılabilir. Yeter ki bir takım katı naslar, tabular önünde gerilenilmesin!.

Aşağıya çeşitli temâyüllere sâhib muharrirlerin görüş ve açıklamalarından parçalar alacak, faâl rol sâhibi bazı şahısların çeşitli aydınlatıcı sözlerine yer vereceğiz. Ancak, bütün bunlarda, yapılan tahlil, serdedilen fikirlerin «Yahûdi âmili» ni hesâba katmadan olduğunu her ân gözönünde bulundurmak iktizâ eder. Halbuki biz biliyoruz ki muasır devrin mes'ele ve hâdiselerini Yahûdi âmili («Le facteur juif»)'ni hesâba katmadan anlamak ve izâh etmek imkânsızdır. Şâyet muasır devrin hâdiseleri, birçok âmilin, değişkenin fonksiyonu ise, bunlarda en çok ağırlık sâhibi, hiç şüphesiz Yahûdi âmilidir.

Binâenaleyh, aşağıdaki atıflar («citations») bu husûs mütemâdiyen hâtırda tutulmak ve muhakememize devâmlı derc olunmak şartıyle mes'ele açıkça anlaşılacaktır.

Biz, bu muhakemeye yardımcı olmak bakımından, «Yahûdi Plânı» nı şematik olarak şöyle sıralıyabiliriz:

1) Hedef, Yahûdi Totalitarizmine râm olmuş bir Dünyâ Devletidir.

2) Bu vetireyi hızlandırıcı her vâsıtaya baş vurulur.

3) Cihânşümûl sevkulceyş bakımından, Yakın - Şark ve onun odak noktası Kıbrıs, hayâti ehemmiyeti hâizdir; şu hâlde bu mıntakada «müsbet» bir gelişme, Yahûdi fikriyâtı hâkimiyeti vetiresini hızlandırır.

4) Bu mıntakada ana hedef, Yunanistan'ı yörüngeye sokmaktır.

5 Bu mes'ele, târih boyunca Yunanistan'ın gidişâtında, dâhili siyâsi hayatında bile müessir olmuş Türk - Yunan münâsebetleri ele alınarak hâlledilebilir.

6) Şu hâlde, bu mütâlar çerçevesinde plân şöyle tasarlanır:

Kıbrıs'da Cuntaya darbe yaptırma = Türk müdâhalesi = Yunan Mağlûbiyeti = Cuntanın düşüşü.

İleride de görülecektir ki bu. aslında, sâdece ana hedefti: Yoksa bütün Yahûdi kazancı bundan ibâret kalmıyacak, «bir taşla pek çok kuş vurulacaktır.»

Hâdiselerin tedkikine geçmeden evvel iki husûsu daha dikkate almalıdır:

1) Hakikatte bir ABD'den çok bir Amerikan Yahûdi İmparatorluğu vardır.

2) Bu imparatorluğun en nüfûzlu şahsiyetlerinden biri Yahûdi Henry KİSSİNGER'dir.

Şimdi aydınlatıcı metinleri mütalâya başlıyabiliriz.

Yahûdi Jean DANİEL'in mes'ûl müdürü olduğu ve daha pek çok Yahûdinin yazı kadrosunda yer aldığı Sosyal — Demokrat «Le Nouvel Observateur» de yazılanlar:

---

ortadoğu/dan • SAİD ŞAMİL **29**

FİLİSTİN OSMANLI'YA HASRETTİR

Sulh konferansı nâmına gelen bu hey'et Batı medeniyetini temsilen Yakın Doğu'ya gönderilen diğer hey'etlere nazaran şüphe yok ki; en şereflisi idi. Bunun da kendine göre üstü örtülü gayeleri olabilir. Fakat dile getirdiği hakikatlerle gelenlerin en cür'etlisi olduğunu isbat etmiştir. Milletlerin hürriyetini, inançlarını ve istikballerini müdâfaası, mânevi kudsiyeti bakımından açıkta olmasa, Filistin'e devletlerarası bir statü kazandırma gayreti ve bilhassa Emâkin-i Mukaddese'yi dini hüviyeti haiz bir hey'etin nezâretine tevdi edilmesini tavsiyesi, bu hey'etin daha çok Kilise'ye bağlı olduğunu ihsas eder. Zaten, başka türlü siyonizm metâmiine karşı bu derece haşin muhâlefet yapamazdı. Vâkıa o tarihlerde Yahudilik mâli bakımdan ne Amerika'da ve ne de dolayısıyle Dünya iktisâdiyatında İkinci Cihan Harbi'nden sonra tahakkuk ettirdiği gibi mutlak bir azametle hâkim değildi. Onun için siyâsi tasallutunu bugün olduğu gibi direkt değil, Masonizm kanaliyle endirekt yapıyordu. Bu bakımdan Amerika siyasetinde kilisenin o zaman için kendine has bir rolü ve kendine bağlı şahsiyetlere dayanan açık siyâsi bir vechesi vardı. Kısmi bir ihtiraz ile de olsa, düşündüklerini, raporda görüldüğü şekilde çekinmeden ortaya koyabiliyordu.

Uzun olan bu raporun en karışık fakat en fazla alâka çeken kısmı, son fasıllarıdır. Hey'et her nedense Irak'a gitmemiştir. O, ancak İrak'tan gönderilen dilekçeleri okumuş, gelen hey'etlerle görüşmüş, bununla iktifa ederek Suriye ve Filistin için yaptığı umûmi tavsiyelerini Irak'a da teşmil etmiştir. Buna ilâveten raporunda Suriye'deki cumhurun umûmiyetle Fransa'ya aleyhtar olduğunu, Filistin ve Irak'ta halkın İngiltere'ye karşı aynı nefreti duyduğunu vesikalara dayanmak sûretiyle açıklaması, o-günkü şerâit altında Cemiyet-i Akvam hesabına yapılmış çok manâlı bir itiraf sayılır.

Bu hey'etin irtikâb ettiği yegâne küçüklük, gezdiği yerlerde Türkler lehinde göze batarcasına halâ kendisini teşhir eden idâri tanzimata karşı bile bile göz yummasıdır. Bu mevzû' Filistin'i temsil eden teşekküllerle Cemiyet-i Akvam nâmına gelen bu hey'et arasında yapılan bir toplantıda târihi bir tezâhüre sahne olmuştu. Filistin İslâm Teşkilâtı Reisi büyük Müftü Emin el-Hüseyn'i milli bir lider sıfatıyla, İngilizler'in Yahudilerle sinsi sinsi kurdukları işbirliği neticesi Filistin müslümanlarına karşı revâ gördükleri şeni' tecâvüzlerin vâkıalara dayanarak perde perde şerhini yaptıktan sonra Cemiyet-i Akvam'ı temsil eden bu hey'etin huzurunda aynen şunları söylemiştir:

«— Filistin halkı bugün bir kül olarak Osmanlı hâkimiyeti devrini tahassürle anmaktadır!...»

Müftü hazretlerinin bu hitâbı yalnız Arap Âlemi'nde değil, bütün İtilâf Devletleri merkezlerinde de bombavâri patladı. Hey'et Suriye'ye de gayrı mes'ul şahsiyyetlerin Türkler aleyhindeki hezeyanını bile bile takririne mâlederken, Filistin'i temsil eden en mes'ul şahsiyyetin Dünya matbuâtında akisler uyandıran beyanâtını bile bile sükûtla geçiştirmesi, hukûki bakımdan cürüm olduğu kadar, vicdâni bakımdan da mes'ûliyet ifâde eder.

Bunlardan başka bu raporda en çok dikkati çeken husus, bu hey'etin büyük Suriye'ye hatta yakın doğunun umûmuna şâmil bir Amerikan mandası teklif etmesi olmuştur. Büyük Suriye demekten maksad, Sina Çölü'nden Musul'a kadar Arap Şibilceziresinin kuzeyini kaplayan geniş sâhadır. Hz. Osman'ın hılâfeti devrinde Filistin, Ürdün, Lübnan, Suriye ve Harran mıntıkaları birleştirilmiş bir vilâyet halinde Hz. Muâviye'nin idaresine tefviz edilmişti. Bunun için Arap tarihçileri bu sâhanın hey'et-i umûmiyesinden «Büyük Suriye» diye bahsederler. Raporun teselsülünden Suriye tâbirinin birçok yerlerde bu mânâya alındığı görülür.

Hey'et raporunda bu teklifi altı madde halinde formüle etmektedir. Bu formülün üçüncü maddesi aynen şöyledir:

«Sulh konferansı tarafından 30 Ocak 1919 da alınan ve bize verilen tâlimâta dercolunan kararda der ki, Türk ülkesinden kat'i bir şekilde ayrılacak sâhaların durumunu tavzih ederken» oralara vasi olarak gelecek devletin intihâbında her şeyden önce oralarda yaşayan toplulukların isteği gözetilecektir.»

lâmiyet sür'atle gelişmekte ve yayılmaktadır. İslâm'ın hürriyete verdiği değeri idrak eden Güney Afrika'nın hakiki sahibi zenciler cemaatler hâlinde ihtida etmekte. Bu meyanda «Güney Afrika Müslüman Gençlik Hareketi» adındaki teşkilâtın çalışmaları takdir toplamakta. Sayıları şimdilik 25 bin civarında bulunan müslümanların ülkedeki ırkçı beyaz tahakkümü karşısında yaptıkları faaliyetler akamete uğratılmak istenmekle birlikte muvaffakiyetle neticelenmektedir. Sebil gelecek sayısında «Güney Afrika Müslüman Gençlik Hareketi» nin faaliyetlerine geniş yer verecektir.

SİNEMAYA İNANCIMIZI HÂKİM KILACAĞIZ

İslâmcı gençlerin teşebbüsü ile bir film şirketi kuruldu. Millî Türk Talebe Birliği Basın bürosu bu mevzuda bir açıklama yaptı. MTTB'den bildirildiğine göre gençler Üstâd Necip Fazıl'ın «Reis Bey» ve «Abdülhamid» adlı eserlerini filme alacaklar. Sûr Film adı verilen şirket daha önce «Gençlik Köprüsü» filmini çeviren gençlerin bazılarının teşebbüsü ile faaliyete geçti. Gençler bu münâsebetle verdikleri beyânatta «Sinemayı fikir ve rûhun emrine vermek için yola çıktık. İnancımıza ve ahlâkımıza karşı bir mitralyöz gibi kullanılan 20. asrın bu korkunç keşfine inancımızı ve ahlâkımızı hâkim kılmaya yeminliyiz» dedi.

AKINCILAR KADIKÖY ŞÜBESİ AÇILDI

Akıncılar Derneği'nin İstanbul Kadıköy Şûbesi kalabalık bir gençliğin iştirakiyle açıldı. Bu münâsebetle yapılan merâsime Derneğin İstanbul Başkanı Yakub Kaldırım ile birlikte bazı milletvekili ve senatörler de katıldı. Kaldırım'ın kısa açış konuşmasını tâkiben İstanbul Senatörü (MSP) Ali Oğuz bir hitâbede bulundu. Oğuz hülâsa olarak şöyle dedi:

«Bugüne kadar gençlik âdeta milletimize birtakım kimselerin elinde kan kusturma vâsıtası gibi kullanılmıştır. Halbuki artık durum değişmektedir. Milletin özüne bağlı, onun gibi düşünen ve onun gibi yaşamaya azimli bir gençlik yetişmektedir. Bu gençliğin gâyesi meydanlarda, sokaklarda, mekteb sıralarında kanlı bıçaklı dövüşmek değil, kardeşliği tebliğ etmektir. Dâvâmız 41 milyonu birbirine kardeş etme dâvâsıdır. Sizleri bu hissiyatla selâmlıyor ve tebrik ediyorum.»

iktisad

TÜRKİYE'NİN SANAYİLEŞMESİ

Yazan: Ergin BAKİOĞLU

Türkiye, iktisadî gelişmesinde bütün ümidlerini artık sanâyileşmeye bağlamış bulunmaktadır. Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Plânının hazırlık çalışmalarının devam ettiği bu günlerde plân hedef ve stratejilerinin ne olması, nasıl olması gerektiği hususuyla alâkalı basında sık sık rastladığımız yazılarda sanayileşme ile ilgili bölümlerin ağırlık kazandığını görmekteyiz.

Esasen Türkiye bugünkü mevcut şartları içinde, hızla sanayileşmeye imkân verecek bir vasata sahiptir. Başka bir ifadeyle de, sanayileşmeyi zarurî kılan çeşitli sebepler vardır:

Önce, millî gelir artış hızı içinde sanayiin payı yüksek olmaktadır. İkinci olarak, Türkiye'nin mevcut tabiî kaynakları birçok sanayi dallarında gelişme sağlamaya imkân verecek mahiyettedir. Üçüncü olarak, Ziraatte kronik (müzmin) hâle gelmiş işsizliği massedebilecek istihdam imkânları sanâyide aranabilecektir. Dördüncü olarak, millî müdafaâ ile ilgili, fakat her an Batılı Hristiyan ülkelerin ambargo tehdid ve tehlikesine mâruz harp silâh ve malzemelerinin Türkiye'de imâli zarûreti. Beşinci olarak da, yakın zamanlara kadar sıkıntısı çekilen, fakat bugün artık ihtiyaca kâfî gelecek seviyelere ulaşmış vasıflı teknik eleman kadrosunun mevcut olması.

Bütün bunlar göstermektedir ki, Türkiye'nin sanayileşmesi bir zaruret hâlini almıştır.

Bugüne kadar Türkiye, sanayileşme mevzuûnda, batılı ülkeleri çok geriden takip etmiştir. Bunun çeşitli sebepleri vardır. Daha doğrusu bu sebepleri çok eskilerde aramak gerekir. En azından Tanzimata kadar uzanmak lâzım. Tanzimâtın sanayileşmemiz üzerindeki menfî tesirlerini Ord. Prof. Celâl Sa... leleriyle çok güzel hülâsa etmektedir:

«Osmanlı cemiyetinin İslâm... ma ve fütûhat...

...meti bir telif eseri vardır. Bu eser, eski Diyanet İşleri Reislerinden merhum Hasan Hüsnü Erdem tarafından Türkçeye tercüme edilmiştir. Eser'in İngilizce bir tercümesi de mevcuttur.

kalmayıp giderek bilhassa, Trablusgarb, Balkan, Birinci Dünya Harbleri ile İstiklâl Harbine kadar uzanıyor. 15 yıla yakın devam eden bu harpler, Türk iktisadiyâtı üzerinde tedavisi güç yaralar açmıştır.

1921 yılında Ankara Hükûmetinin İktisad Vekâletince valiliklere gönderilen bir tâmimle bir sanâyi sayımı yaptırılmıştır. Ancak, İstanbul, İzmir, Bursa ve Adana gibi büyük şehirlerin düşman işgali altında bulunduğu bir sırada yapılan bu sayımın, bugünkü manâda bize bir fikir vermesi beklenemez. İki yıl sonra İzmirde toplanan Türkiye İktisad Kongresinde sanâyi grubunun meseleleriyle ilgili bazı kararlar alınmıştır. Bu kararlar içinde sanâyiin teşvikiyle ilgili bazı maddelerin yer aldığını görüyoruz. Nitekim, bu mevzûdaki kongre kararlarına istinaden, 4 yıl sonra 1927 de «Teşvik-i Sanâyi Kanunu» çıkarılmıştır.

Yine İzmir İktisad Kongresi kararlarının ışığı altında 1924 yılında «İş Bankası» nın 1925 yılında da «Sanayi ve Maâdin Bankası» nın kurulduğunu görüyoruz.

1927 yılında ikinci bir sanâyi sayımı daha yapılmış ve bir öncekine nazaran Türkiye'nin tamamına âid istatistiki bilgileri havi olmasından dolayı bu sayım, Cumhuriyet devresinde sanayileşme yolunda katettiğimiz mesafeleri tesbite esas teşkil etmesi bakımından büyük bir ehemmiyet kazanmıştır. Bu sayımla Türkiye'de 65 bin sanâyi işletmesinin bulunduğu ve işletmelerin yüzde 43 ünün ziraât, hayvancılık, balıkçılık ve avcılıkla ilgili olduğu anlaşılmıştır ki, bu durum o günün Türkiyesine ziraâtin hakim olduğunu göstermesi bakımından dikkat çekicidir.

1929 yılında Dünya'da meydana gelen İktisadî buhran tesirini Türkiye üzerinde de hissettirmiş ve bilhassa husûsî teşebbüsün yapacağı sınaî yatırımları büyük ölçüde sekteye uğratmıştır. Bu hâl, bizzarûre devlet sektörünün harekete geçmesine yol açmıştır ki, iktisadî devlet teşebbüslerinin bu yıllarda kurulmaya başladığını görüyoruz.

Nitekim, 1932 yılında, devlet tarafından kurulması düşünülen tesislerin kuruluşuna hizmet etmek ve mevcud devlet fabrikalarını devralıp idare etmek gayesiyle «Devlet Sanayi Ofisi» kurulmuş. Ofisin kuruluşundan hemen ... tamamlanmıştı! Bu hal, Sanayi Kredi Ban... ister - istemez arkasından iktisadî emperyalizmi dâvet edecekti; etti.

...meleri ve ... girişmeleri Türkiye'yi kıs... guçleri yeniden harekete geçirmiştir, dışarıdan ve içeriden.. İçeride pek çok sanâyi yatırımları bir ilmî istişâre hey'eti olmaktan öte bir yeri olmaması gereken Plânlama Teşkilâtınca da baltalanmakta, yapılmak istenen hamlelerin sekiz on sene önce kültürel ve iktisadî emperyalizmin çengel attığı kafaların hazırladıkları plânlara uyup uymadığına bakarak ortaya engeller çıkarmaktadırlar. Halbuki, bu plâncılara sorsanız, 525 sene öncesinin

İbn Haldun Mukaddime'sinde tarih'i şöyle tanıtır: «Tarih, avâmı ahbâr-ı sâlifeye vâkıf; havassı esrâr-ı hafiye'ye ârif kılar.»

Biz de şimdi, tarihi eğer sadece hoşca vakit geçirmek için yazılmış kitaplar olarak değerlendirmiyorsak; tarihteki hadiselerin derûnundaki gizli sırları iyi kavrayıp, milletlerin ve devletlerin hayatının fizik laboratuarında yeni yeni tecrübelere girmeye müsâid olmadığını kavramalı ve uyanık davranmalıyız.

HAFTANIN İÇİNDEN

«ÇAĞRI» ADLI FİLM GELİRKEN DİYÂNET'E DÜŞEN

Hz. Peygamber Efendimiz (S.A.V.) in mübârek hayatlarını mevzû' alan film Londra'da gösterilmeye başlandı. Tam 17 milyon dolara (260 milyon TL) mâl olan film, Batılı sinemacılarda değişik akislere uğradı. Bir kısım münekkidler filmi beğenirken bir kısmı ise menfî tavır takındı. Bu arada filmin çekimini yapan Suriyeli sinemacı son anda filmin isminde değişiklik yaptı ve «ÇAĞRI» koydu. Filmin ilk ismi «M...... Allah'ın Elçisi» idi. Ancak bu isim müslümanlar tarafından şiddetli aksülâmelle karşılaşmıştı.

Esasen «Çağrı» filmi daha teşebbüs hâlinde iken de çeşitli söylentilere yol açmıştı. Suriyeli sinemacı Mustafa Akkad, filmi çekerken Suudi Arabistan'a başvurmuş ve Kâbe çevresindeki sahneleri filme alma iznî istemişti. Ancak, Suudi Arabistan bu iznî vermemiş ve bu filmin İslâm'ı ve müslümanları rencide edebileceğini bu sebeple de yapılmamasını istemişti. Ne var ki, Akkad filmi bu defa büyük paralar sarfıyla Kâbe dekorlarını bizzat Libya'da hazırlamak sûretiyle çekmeye başlamıştı. Bu muazzam masrafın karşılanmasında ise Libya Hükûmeti yardımcı olmuştu. Libya Hükûmeti de yardımı yaparken filmde Hz. Peygamber'in sûreti kat'iyede görünmemesi şartını koşmuştu. Akkad filmde bu şarta uydu.

BİR YUNANLI OYNUYOR

Ne var ki, milyonlar sarfıyla meydana getirilen bu filmde Hz. Peygamber (S.A.V.) Efendimiz görünmemekle beraber, Hz. Hamza (R.A.) rolünü aktör Atoni Guin oynamaktadır. Bu yunan hayranı aktörün yanı sıra yine başrolde İrene Papas adlı bir yunan kadın artisti yer almaktadır.

Film şimdi İngiltere'nin hükümet merkezi Londra'da gösterilmektedir. Müslümanlar adının değişmesinden sonra filmi seyretmişler fakat beğenmemişlerdir. Umûmî kanaat böylesi iddialı bir filmin daha güzel olabileceği noktasındadır. Binlerce figüran'ın vazife aldığı filmi satmak için Mustafa Akkad Türkiye nezdinde de teşebbüse geçmiştir.

Son derece ehemmiyetli olan bir mevzuda çevrilen filmin Türkiye'ye de yakında gelmesi beklenmektedir. Ancak, ehemmiyetine binâen Türkiye'nin bu filmi alırken «Film sansür Hey'etinden» başka ayrıca Diyânet İşleri Başkanlığı'nın teşkil edeceği bir hey'etin tasvibinden de geçirmesi istenmektedir. Bu hususda ileride herhangi bir tadsız hâdiseye meydan bırakmamak için Diyânet İşleri Başkanlığı'nın dikkati çekilmektedir. Diyânet İşleri'nin ise mevzû ile alâkalandığı ve filmin Türkiye'ye ithali sırasında müdahale ederek ehliyetli bir hey'etin tasvibinden geçmek kaydıyla gösterilmesine müsaade edeceği söylenmektedir.

DİN İŞLERİ YÜKSEK HEY'ETİ SEÇİMLERİ YAPILACAK

Diyânet'in neşrettiği bazı kitapların hatalı olduğu anlaşıldı. Diyânet neşrolunan bütün kitapların tek tek ehliyetli bir hey'etin tedkikinden geçmesini kararlaştırdı.

Diyânet İşleri Reisi Doçent. Dr. Süleyman Ateş'in yaptığı açıklamaya göre, Din İşleri Yüksek Hey'etinde boş bulunan 9 âzalık için 18 Ağustosdan itibaren seçim yapılacak. Ayrıca Diyânet tarafından neşrolunmuş bazı kitaplarda hatalar bulunması ihtimali karşısında bunlar ehliyetli bir hey'et tarafından tekrar gözden geçirilecek.

Reis Ateş'in daha vazifeye başlar başlamaz çok ehemmiyetli bu iki mevzu üzerine eğilmesi memnuniyet uyandırdı.

Yüksek Hey'et'in âza seçimleri 23 Ağustos'da bitecek. 18 Ağustos da vilâyetler seviyesinde seçimler başlayacak. Her vilâyet ve kaza müftüleri kendi aralarından önce vilâyet temsilcilerini tesbit edecek. 20 Ağustos'da ise vilâyet temsilcileri toplanarak, bölge temsilcilerini seçecekler. Tâkiben Ankara'da toplanacak olan bölge temsilcileri, Reis Süleyman Ateş'in riyâsetinde 27 âzâ tesbit edecekler. Bu 27 âzâ arasından ise 9 isim daha sonra tensib edilecek.

Yüksek Din Hey'eti'nin alâka'ı tâlimatnâmesine göre her âzalık için 3 isim tesbit etmek lâzım geliyor. Ayrıca âzâların şu şartlara hâiz olması da icâbediyor: 1 — Dini tedrisat yapan bir tahsil müessesesinden (Yüksek) mezun olmak. 2 — 10 yıl bilfiil Diyânet câmiasında veya 15 yıl bahsi geçen maarif müesseselerinde vazife yapmış olmak. Arapça ve batı dillerinden birisini -tercihan- bilmek.

Aynı tâlimatnâmeye göre, seçimlerin yapılacağı bölgeler ise şunlar: Adana, Ankara, Bursa, Erzurum, Elâzığ, Van, Tokat, Samsun, Sakarya, Konya, Kayseri, İzmir, İstanbul, Isparta, Giresun.

YABANCI SERMÂYE 2 MİLYARI AŞTI

Batı'ya kapılanmanın bir başka tâbirle, «emperyalizmin pençesine» düşmenin en bâriz vesikası olan «yabancı sermâye»nin ülkedeki müessiriyeti bir araştırma neticesinde Türkiye'de belli oldu. En son yapılan araştırmaya göre Türkiye'de yabancı sermâyenin yekûnu 2 milyar 100 milyon liradır. Bu rekkamın 396 milyon lirası ABD'ye âid. Bu rakkamla ABD başta gidiyor. Yabancı sermâyenin sahib olduğu firma adedi cihetinden ise Federal Almanya ilk sırayı alıyor. Almanya Türkiye'de tam 24 firmaya, ABD ise 20 firmaya sâhib.

Yüzde olarak Türkiye'deki yabancı sermâye içindeki hisse miktarları ise şöyle: Amerika % 18,18, Almanya % 15.

Yabancı sermâye olarak Türkiye'ye girmiş olan diğer ülkelerin önde gelenleri ise şöyle sıralanıyor:

İTALYA: 6 firmanın sahibi. 280 milyon lira yatırımı var. Toplam yabancı sermâyenin % 13,27'si onun.

İSVİÇRE: 13 firmaya sâhib. 247 milyon lira yatırımı var. Toplamın % 11,36'sına sâhib.

FRANSA: 8 firmaya katılmış, 241 milyon yatırımı var. Payı % 11,11.

HOLLANDA: 6 firmaya sahib. 122 milyon lira yatırımı var. Payı % 5,62.

DANİMARKA: 5 firmaya sahib. 88 milyon lirası var. Payı % 4.06.

JAPONYA: Bir firmanın yüzde 80 hissesine sahib. Bunun için 80 milyon lira yatırımda bulunmuş. Payı % 3,67.

Selâm

Gazetecilik mi?

Geçenlerde, yeni tanıştığımız ve fakat pek ısındığım, kalbi yakınlık duyduğum kardeşlerimizden (Benim büyüğümdür) birisi Sebil'de ziyâretime geldi. Şuradan buradan hoş-beş ettik. Bir ara hatırlayamıyorum, ne vesile oldu;

— Başka bir iş yapamaz mısın? diye sordu. Suâlle cevap verdim:

— Ne iş yapabilirim ki?..

Hakikaten, sâdece onun suâli ile düşünmemişimdir, başka sebepler dolayısıyla da ne iş yapabileceğimi ve gazetecilik dışında âsûde ekmeğimizi çıkarırken, diğer taraftan kafa ve kâlb dağarcığımızı zenginleştirebiliriz; araştırmışımdır.

Ressamlık... Bu iyi de, etiket yok! Kaabiliyete dayalı bir (grafiker) ressamlık bu yaştan (30) sonra iâşemizi temin eder, çoluk çocuğa beni mahcub olmaktan kurtarır mı? İhtimâl vermemiş, dudak büküp geçmişimdir.

Ticâret.. Hepsinden çok bunu düşündüm. Müstahsil olmak kadar helâl kazancı olan sâha... O da iyi de, bir kasa limon alıp satacak kaabiliyet yok bende. Ne aldın, ne verdim, kaç kazandım, kaç zarardayım? Pöh! Kat'iyen beceremem. Sebil'in İdârî Müdürü Mustafa Bey kardeşimizle daha tanıştığımız ... bu yüzden gıpta ettiğimi söyledim.

Uzun olan ... alâka çeken kısmı, son ... olsa. Gerçi, elektronik dense Irak'a gitmemiştir. O, ancak Irak'tan gönderilen dilekçeleri okumuş, gelen hey'etlerle görüşmüş, bununla iktifa ederek Suriye ve Filistin için yaptığı umûmî tavsiyelerini Irak'a da teşmil etmiştir. Buna ilâveten raporunda Suriye'deki cumhurun umûmiyetle Fransa'ya aleyhtar olduğunu, Filistin ve Irak'ta halkın İngiltere'ye karşı aynı nefreti duyduğunu vesikalara dayanmak sûretiyle açıklaması, o günkü şerâit altında Cemiyet-i Akvam hesabına yapılmış çok manâlı bir itiraf sayılır.

Bu hey'etin irtikâb ettiği yegâne küçüklük, gezdiği yerlerde Türkler lehinde göze batarcasına halâ kendisini teşhir eden idârî tanzimata karşı bile bile göz yummasıdır. Bu mevzû' Filistin'i temsil eden teşekküllerle Cemiyet-i Akvam nâmına gelen bu

Acaba öyle mi dersiniz?..

İncir çekirdeğini bile doldurmuyor görünse de yazmaksa eğer, -meselâ işte bugün, şu an- daktilonun başında, tuşlara vururken sırtımda kürek kemiklerimin sızım sızım sızladığını hissediyorum. Sâdece o mu ağrıyan; şakaklarımdan dışarı ağrı üfürüyor sanki. Çatlatacak cinsten.

Geçelim bunları: meselenin basit bedeni yorgunluk tarafı çünki...

Asıl, yüzlerce kâğıdın, gazetenin, kitabın, vesikanın, beyannâmenin, haber metinlerinin arasında -tâbir câiz mi?- kafanın anbale olmasına gelelim.

Hattâ onu da bırakalım bir tarafa, yazarken sizden çok uzaklarda ama, gazete piyasaya çıktığı gün tepenizde biten «tebligatlara» gelelim. Cart cart «fikir hürriyeti» nutuklarına rağmen, fikrin prangalandığı ülkemizdeki hakikate gelelim: Savcıların tebligatlarına..

Tebligat dediğiniz, kağıt parçasından ibâret olsa iyi; peşi sıra mahpus damını getirir. Kelepçeyi getirir. Çor-çocuğa sefâleti getirir! Izdırabı yalnız size çektirmezler, çor-çocuğu da dışarıda mahkûm ederler. Bir çırpıda, kaşla göz arasında adamı, ırz düşmanları, ana-baba kaatilleri seviyesinde zillete itekler.

Ücreti iyidir gazeteciliğin. Ene'si de iyidir. Kendini kaptırıp koyverenin enesini bir güzel cilâlar, ... başkasını.

linde Hz. ...

nun için Arap tarihçileri ...

miyesinden «Büyük Suriye» diye ... hakrun teselsülünden Suriye tâbirinin birçok yerlerde bu mânâya alındığı görülür.

Hey'et raporunda bu teklifi altı madde halinde formüle etmektedir. Bu formülün üçüncü maddesi aynen şöyledir:

«Sulh konferansı tarafından 30 Ocak 1919 da alınan ve bize verilen tâlimâta dercolunan kararda der ki, Türk ülkesinden kat'i bir şekilde ayrılacak sâhaların durumunu tavzih ederken» oralara vasî olarak gelecek devletin intihâbında her şeyden önce oralarda yaşayan toplulukların isteği gözetilecektir.»

Amerikan Yahudi... dır.

2) Bu imparatorluğun en nüfûzlu şahsiyetlerinden biri Yahûdî Henry KİSSİNGER'dir.

Şimdi aydınlatıcı metinleri mütalâya başlıyabiliriz.

Yahûdi Jean DANİEL'in mes'ûl müdürü olduğu ve daha pek çok Yahûdînin yazı kadrosunda yer aldığı Sosyal — Demokrat «Le Nouvel Observateur» de yazılanlar:

«Başkan Harekâtı», Yunan generâlleri tarafından, Pentagon'un, CİA'nın ve bilhassa bizzât Henry Kissinger'in bilgi ve tasvibi altında tatbikata kondu.» (1)

Yine Hristiyan demokrat — sosyalist temâyüllü «Le Monde Diplomatigue» de Bernard Féron da şöyle yazıyor:

«Hiç kimse, Amerikalıların (darbede) tâyin edici bir rol oynadığını bilmemezlikten gelemez ve aksi isbâtlanıncaya kadar tesirleri tâyin edici olmıya da devâm ediyor.» (2)

«Bâzılarına göre, (Kissinger'in) davranışı, başından itibâren makyavelik oldu. Can sıkıcı yük olmıya başlıyan Yunan Albaylarından kurtulmak içindi ki onları, felâketle neticelenmiye mahkûm bir macerâya attı.» (3)

Meşhûr bir Yahûdi gazete muharriri (bilhassa mühim siyâsi şahsiyetlerle yaptığı mülâkatlarla tanınmışdır) olan Eric ROULEAU da şöyle yazıyor:

«Amerikan Hâriciye Vekili, geçen 15 temmuzdan evvel Makaryos'a karşı hazırlanan darbeden sâdece haberdâr değil fakat onun hazırlayıcı veyâ teşvikcisiydi de.»

Artık anlaşılıyor ki 15 Temmuz Lefkoşe Hükûmet Darbesi, muayyen bir takım hedeflere ulaşmak üzere, evvelden, teferruâtlı olarak Beynelmilel Yahûdilik tarafından plânlanmış ve sahneye konmuşdur. Bunda da başrolü, Amerikan Hâriciye Vekili Yahûdi Henry Kissinger oynamışdır.

(1) Josette Alia: «Le coup de poker de Kissinger», «Le Nouvel Observateur», 29/7/1974, p. 25.

(2) m.m., s. 5.

(3) Pierre Salinger, «L'Express», 26/8/1974, p. 40.

AÇIKLAMA

Kıbrıs Harekâtının perde arkası» serlevhası ile neşretmekte olduğumuz muhterem Yesevizâde'ye âid tefrika, muharririn yakında kitap haline gelecek olan eserinden fasıllar halinde alınmaktadır.

VEFAT

İslâm Dünyasının tanınmış simalarından, edib ve devlet adamı, Türk muhibbi Mısır asıllı Abdurrahman Azzam Paşa Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Azzam Paşa'nın yayınlanmış pekçok makaleleri ve Arapça kaleme alınmış «ERRISALE EL HALİDE» adlı peygamber'in (S.A.V.) hayatını anlatan kıymetli bir telif eseri vardır. Bu eser, eski Diyanet İşleri Reislerinden merhum Hasan Hüsnü Erdem tarafından Türkçeye tercüme edilmiştir. Eser'in İngilizce bir tercümesi de mevcuttur.

Sanayileşmek ve Müstemlekecilik

● GÖZ OLDUR Kİ HAKKI GÖRE

Selâhaddin ES

Rıza Nur meşhur hâtıralarında istikbalde düşündüğü Türkiye'yi gözlerinin önüne getirirken, bu ülkenin sâdece ziraat ve hayvancılığa dayanması gerektiğini söylemektedir. Çünkü ona göre sanâyileşmek pek çok içtimai hastalıkların mikroplarını da beraberinde getirecek ve devlet ve milletimiz buna tahammül edemiyecekti.

Bu tahminlerinde bir bakıma doğru düşünüyordu, Rıza Nur.. Çünkü kendisi de kesinlikle lâik idi ve ileride kurmayı düşündüğü Türkçü Parti'nin temel umdesi olarak lâikliğin esas alınacağını söylüyordu. Böyle olunca Türkiye'yi yalnız ziraat ve hayvancılığa dayalı bir ülke olarak tutmak gerektiği görüşünde; eğrilerin Türkiye'yi sonunda hangi noktaya getireceğini ifade etmek bakımından yanlış düşünmüş olmuyordu. Nitekim öyle oldu; Türkiye elli yıllık katı bir lâik tatbikattan evlâdını, nesillerini içtimai felâketlerin, hastalıkların pençesine kaptırmış olarak çıktı. Ve sanâyileşmemiz de gerçekleşemedi. Türkiye bu elli yıl boyunca hep iyi bir tüketici olarak kaldı ve sanâyi sâdece tüketim ve aramaları sanâyii olarak gelişti. Bu, bir bakıma lâik sistemin tabiî gereğiydi. Çünkü lâiklik bir kültür istilâsıydı, milletimiz için.. Müslüman kafaları uçurularak zorbalıkla yerleştirilen öyle bir istilâ hareketi ki; her istilâ hareketinde olduğu gibi bunda da müstevliler ve müstemlekeciler kendi kıymet hükümlerini hayata hâkim kılmak ve mahkûmları olan milleti kendi öz değerlerine, öz hayat sistemine yabancılaştırmaktaydılar. Kültür istilâsını perçinlemek için ikinci bir müstemlekecilik geliştiriliyordu; Bu da, iktisadi müstemlekecilikti. İktisadi emperyalizm ise, girdiği her ülkenin bel kemiğini kırıyor, onu bir daha ayağa kalkamaz duruma getiriyordu.

Nitekim, Batı'nın emperyalist sistemleri Japon Doğu'da da aynı oyunu oynamak istediler, ama Japon kültürünü yenemediler ve bunun için de İkinci Dünya Harbi'nin iki atom bombasını yemiş olmanın bütün elverişsizliklerini üzerinde taşımasına rağmen, Japon kültür istilâsına karşı koyabildiği için kısa zamanda iktisadi kalkınmasını da muâsır medeniyet seviyesine çıkarttı. Bu sefer kendi hayat hakkı için, her şeyi mübah gören emperyalizm Japon sanâyiini yıkmanın daha başka yollarını aradı ve nihayet yaman bir silâh kullandı: Rüşvet!

Japonya'nın eski başvekili Kakuei Tanaka'nın Amerikan uçak firması Loockheed'den 30 milyon lira rüşvet aldığı tesbit olunup tevkif edildi Tanaka'nın bir şahsiyet zaafı göstermesi üzerinde fazla duracak değiliz. Ama, asıl üzerinde durulması gereken husus, bu rüşvetin ne için verildiğidir. Japon hükûmetinin açıklamasına göre Tanaka bu rüşveti aldıktan sonra, Japonya'nın Amerikan firmaları ile yarışacak yeni ağır silâh sanayii projelerini hasır altı edivermiş!

Aynı şey Türkiye için niçin vârid olmasın?

Nitekim Türkiye'nin kültür emperyalizminin kıskacından kurtarılması için mücâdele veren İslâmcı düşünce sahiplerinin aynı zamanda sanâyileşmedeki atâletin de sebeplerini keşfetmeleri ve ağır sanâyi hamlelerine girişmeleri Türkiye'yi kıskacına alan güçleri yeniden harekete geçirmiştir, dışarıdan ve içeriden.. İçeride pek çok sanâyi yatırımları bir ilmi istişâre hey'eti olmaktan öte bir yeri olmaması gereken Plânlama Teşkilâtınca da baltalanmakta, yapılmak istenen hamlelerin sekiz on sene önce kültürel ve iktisadi emperyalizmin çengel attığı kafaların hazırladıkları plânlara uyup uymadığına bakarak ortaya engeller çıkarmaktadırlar. Halbuki, bu plâncılara sorsanız, 525 sene öncesinin imkânlarıyla iki ay gibi kısa bir zamanda yapılan Rumeli Hisarı'nı bugünün üstün teknik imkânlarıyla dahi o süre içinde yapılabileceğine asla ihtimal ve cevaz veremezler.

Çünkü, mü'minin ferâseti, ihtiyaçları idrâk etmekte elbette ilimden de faydalanır ama, onu fersah fersah geride de bırakır! Nitekim, büyük atamız Fâtih, fetih hazırlıkları esnasında bazı tedbirlerin kâfirler tarafından da düşünülüp bozulabileceği hatırlatıldığında «bizim aklımızın yettiği yerlere onların hayalleri bile yetişemez» demiştir.

Bütün mes'ele; hayata mü'minin ferâsetiyle bakabilmek ve İmkân ötesi sanılan şeyleri hedef ittihaz edebilmek!. Müslümanın dünya görüşü zaten ona en azından düşmanın sâhip olduğu silâhlarla techiz olunmayı emretmiyor mu?

Türkiye bugün bu şuuru yeniden yakalamak üzeredir. Büyük şehirlerin kozmopolit havasında sezilemiyen bir hava Anadolunun toprağında bir İslâmî uyanış heyecanı halinde bir buhurdân gibi tütmektedir. Dünya siyasi ve iktisadi konjonktürlerinin bütün elverişsizliklerine rağmen son iki senedir Türkiye iktisâdiyatındaki gelişmeler, bütün dünyanın dikkatini çekmekte ve dünya standartlarına göre kalkınma hızı bakımından son iki senedir de dünya devletleri arasında dördüncü sırada yer almaktadır.

İşte bu sırada bir de bakıyoruz ki, beynelmilel oyunlar yeniden tezgâhlanıyor. Yeniden Türkiye üzerinde kapitalist dış merkezlerin Türkiye'yi kendi arzularına râm etme faaliyetleri artıyor. Nitekim şu anda Ticaret Bakanlığının Türkiye'de «serbest liman ve bölgeler» kurma çalışmaları içinde olduğu açıklanıyor.

Serbest liman veya bölge iktisadi müstemlekeciliğin yeni bir oyunudur. Serbest bölge kısaca, ülke sınırları içinde ve fakat gümrük sınırları dışında, beynelmilel ticâret yapılan yer demektir. Bu kalkınmakta olan ülkelerin yerli sanâyiini baltalamak için bulunmuş en gösterişsiz fakat tesirli tuzaklardan biridir.

Osmanlı Devleti'nin modern teknolojiye ayak uydurmasını engelliyen en önemli faktörlerden birisi muhakkak ki, 1838 de İngiltere ile imzalanan serbest ticâret andlaşmasıdır. Çocuklarımıza halâ «büyük» sıfatıyla anlatageldiğimiz Mustafa Reşid Paşa zamanın İngiliz Hariciye Nâzırı Palmerston'un oyununa gelmiş ve Adam SMİTH'in «laissez-faire, laissez-passer = Bırakınız yapsınlar — bırakınız geçsinler» şeklindeki serbest iktisad düsturuyla sihirlenmiş ve Abdülmecid'i de kalkınmanın biricik tılsımlı yolu olarak, buna inandırmıştı!

Biz bu açık pazar belâsından Lozan'da da kurtulamadık ve ancak va'dedilen inkılâplar gerçekleştirildikten sonra, 1929 da serbest pazar'lar gûya, kalktı ama kültür emperyalizmi çeşitli içtimâi değişiklikler manzûmesi halinde tamamlanmıştı! Bu hal, ister - istemez arkasından iktisadi emperyalizmi dâvet edecekti; etti.

İbn Haldun Mukaddime'sinde tarih'i şöyle tanıtır: «Tarih, avâmı ahbâr-ı sâlifeye vâkıf; havassı esrâr-ı hafiye'ye ârif kılar.»

Biz de şimdi, tarihi eğer sadece hoşca vakit geçirmek için yazılmış kitaplar olarak değerlendirmiyorsak; tarihteki hadiselerin derûnundaki gizli sırları iyi kavrayıp, milletlerin ve devletlerin hayatının fizik laboratuarında yeni yeni tecrübelere girmeye müsâid olmadığını kavramalı ve uyanık davranmalıyız.

Madam Gauilis yazıyor:

İki Müşâhit İsmet Paşa'nın Müşâviri Gibi Çalışırken

HALİMİZ

8

İBRET AYNASINDA
çehreler
M. Ertuğrul Düzdağ

Amerikan ve İngiliz ajanlarının tahrikleriyle meydana getirilen iç kavgaların tazyiki altında, Ankara yelkenleri suya indiriyor ve Fransa'dan ümidini kestiği için Fransa kadar Mısır ve Hindistan'ın da aleyhine olan bu anlaşmayı kabul etmiş görünüyordu. (s. 260)

Türklerin verdiği bu tâvizler zaruri ve sıralı mı idi? Bunu tarih söyleyecek... İsmet Paşa'nın o günlerdeki yüz ifâdesini hiç unutmayacağım. (s. 261)

GİZLİ ANLAŞMA VE İNGİLİZ SİYASETİ

Türkler İngilizlerle anlaştıktan sonra Konferansı oluruna bıraktılar. İçerde seçimlerle uğraştılar. Ruslardan da korkuları kalmadığı için komünistleri ezdiler.

İngilizler, Türklerle Rusları birbirine düşürdüler ve Fransa'nın hâkimiyetine son verdiler. Türklerle Mısırlılar ve Hind müslümanları arasına yeni ihtilâf tohumları ektiler. Böylece, eninde sonunda başlarına gelecek olanı elli sene geciktirmiş oldular.

Türkler tuzağa düşmüşlerdi. (s. 262).

Gizli anlaşmanın maddelerini bilmiyorduk. Fakat bâzı alâmetlere göre, Bağdat demiryolu ve Musul meseleleri ele alınmıştı.

Amerika'nın da birkaç senedir Türkiye'ye karşı iştahı kabarmıştı. Lozan'da iki müşâhidi vardı. Bunlar vasıtasıyla İsmet Paşanın müşavirliğini yapmış oldu. İsviçre de bu entrikalara karıştı. Onun da maksadı, Anadolu'da sermayesine tarla bulmaktı. (s. 263)

LOZANDAN KİMSE MEMNUN DEĞİLDİ

Hayır Mısırlılar bundan tatmin olmamışlardı. Lozan Konferansından zaten kim memnun kalmıştı ki... Mısırlılar da birçok Hind müslümanları gibi Ankara hükümetini desteklemişlerdi. Onlar ise, her çeşit ihtilâl hareketine has, olanca nankörlükle, bu ilk yardımcılarını ekarte ettiler. İngiliz — Türk zahiri uzlaşmasının faturasını Hint ve Mısır müslümanları ödedi. (s. 264)

MISIRLI MİLLİYETÇİLER VE NETİCE

Cenevre civarında bir restoranda toplanan milliyetçiler, şiddetle münakaşa ettiler. Herkes Ankara'yı tenkit ediyordu.

Ben sessizce dinledim. Herkes susunca şöyle dedim: «Hükmünüzü vuzulı ile veriniz. Ankara'yı, millî mücadeleyi inkâr mı edeceksiniz?»

Şöyle haykırdılar:

«Bu mümkün mü! Hataları ne olursa olsun, biz onlarsız ne yapabiliriz. Onlar serttir, bazan delidir. Fakat herşeye rağmen onlar bizimdir. Onlarla bizi hiç bir şey ayıramaz.»

Bunlar Lozan'da müşâhid olarak bulunuyorlardı ve Mısır'ın en kaliteli münevverleri idiler. Lozan'a katılan delegelerden daha ileri ve sağlam görüşlüydüler. Bunların Ankara'yı kötü niyetli bir tenkide bile tahammülleri yoktu. (s. 265)

Onlar Ankara'yı İslâmî uyanış ve diriliş hareketinin kuvvetli bir temsilcisi olarak görüyorlardı. Batıya karşı direnen ve iradesini kabul ettiren yalnız Türklerdi. (s. 266)

Konferans sona erdiğinde kimse memnun değildi. Türkler de acayip durumda kaldıklarını anladılar. Sadece Türkiye'nin istiklâli nazarî olarak tanınmış oluyordu. (s. 267 — 268), intihara sevk edilecekti.

**Gelecek Sayı:
Madam'ın
İkinci Kitabı**

Okuyucu Kürsüsü

Batı'nın Çirkin Yüzü

Batı'nın bizleri ne gözle gördüğü malûm. Sebil, defaatle bu noktaya temas etmekle fevkalâde ehemmiyetli bir vazifeyi yerine getirmektedir. Ancak, Batı'nın amellerini itiraf ettiği nadiren olur. Ben bu meyanda bir «itiraf» olarak telâkki ettiğim şeni' bir vesikayı sizlere ve okuyucularınıza sunmak istedim. Galiba hepimizin gözünden kaçtı. Ben de kesekâğıdı yapılmış bir gazete parçası üstünde tesadüf ettim. Kesip size gönderdim. Bu bir haber. Ne zaman çıkmış bilemiyorum. Fakat çok uzak bir tarihte olmasa gerek. Habere hiçbir şey ilâve etmeden gönderiyorum; zira, o satırlar dikkatli ve millî şuuru olan kimseler için kâfi ipuçları vermektedir Haber şöyle:

Ankara NİLÜFER YALÇIN bildiriyor

Amerika'nın Princeton Üniversitesi Orta ve Yakın Doğu Siyasî Tarihi Profesörü Bernard Dewis önceki gün Ankara'da Dışişleri Akademisinde «Türkiye'nin Doğu ile Batı arasındaki durumu» konulu tartışmalı bir konferans vermiştir.

Birçok dışişleri mensubu ile üniversite öğretim üyelerinin izlediği konferansta, Türk siyasî tarihi ve özelllkle modern Türkiye üzerinde otorite sayılan Prof. Lewis: «Türkiye'nin, Nasır tipi bir nötralizme kayması mümkün değildir, çünkü Türkiye kuzeyden Sovyet bloku, güneyden de İslâm topluluğunca kuşatılmıştır. Ülkenin coğrafi yapısı, onu Sovyet blokunun da dahil olduğu (Batı) ile İslâm dünyasını kapsayan (Doğu) arasına yerleştirmiştir» demiştir.

Türkiye'nin İslâm ülkeleriyle bağlanmasının «gerçekçi bir politika» olamayacağını, zira, bu ülkelerin kalabalık sayılarına rağmen, bugün ne askerî güç, ne de uygarlık gücü bakımından Batı'daki hür ülkeler ve Sovyet bloku ülkeleriyle kıyaslanamayacağını söyleyen Prof. Lewis, «Türkiye, o modern yaşantısını sürdürmek ve bölgedeki yerini muhafaza etmek için, Batı'nın kapitalist veya komünist bloklarından birini seçmek durumundadır. Tarafsız ya da bağlantısızlar grubunda Türkiye, bugüne kadar elde ettiği mevkii korumakta güçlük çekecektir» demiştir.

Konuşmacı, görüşlerini özetle şöyle belirtmiştir.

«Yüzyıllarca Türk ileri gelenleri, toplumun hangi kültürü ve uygarlığı benimsemesi gerektiğini tartışmışlardır: Batı'yı mı, Doğu'yu mu, yoksa ikisi arasında bir köprü kurarak bir yeni sentez yapmalı tartışması nihayet Atatürk'ün liderliğinde belirli bir ilkeye bağlanmıştır. Türkiye, İslâm dünyasının cemaate dayanan devlet sistemi yerine, Batı'nın lâik milliyetçiliğini tercih etmiştir. Bunun temelinde, devletin, dine değil, millete dayandığı ilkesi yatmakta, din ve devlet işleri ayrılmaktadır. Objektif olarak bakıldığında, bu devlet sistemi, bugün gelişmiş ülkelerin rejimleriyle aynı paraleldedir ve bu nedenle ekonomik kalkınmaya ve siyasi özgürlüklere daha açık daha uygun bir niteliktedir.

Atatürk'ün önderliğinde Türkiye, Lâtin Alfabesini kabul etmekle, İslâm dünyası ile ilişkilerini dramatik bir şekilde koparmıştır. Ancak Türkleri, Türk tarihini iyi tanımayan, yeteri derecede bilgisi olmayan Batı, zaman zaman Türkiye'ye karşı sert tutumlara girmiştir. Bunda, tarihi olayların tortusu olan «Türklerden korku» faktörünün de rolü olmuştur. Ama artık bugün Türkiye'nin Batı âlemine entegrasyonunda din ve diğer faktörler bir sorun teşkil etmemektedir. Şimdi Türkiye önünde iki şık vardır: Batı'nın kapitalist denilen hür ülkeleri ile komünist blok... Bunlardan hangisini seçeceğine dair karar elbette tamamen Türkiye'ye aittir ve bu, Türk milletinin, otoriter idarelerle özgür demokrasiler arasında yapacağı tercihe bağlı olacaktır.»

Ahmet Balcı/KARTAL

Muhterem okuyucularımız:
Bu köşeye göndereceğiniz yazılarınız için ehemmiyetli iki ricamız olacaktır. 1 — Lütfen yazılarınız daktilo ile ve tek sayfayı geçmeyecek ölçüde olsun, 2 — Mektup zarfının üzerine «Sebil, Okuyucu Kürsüsü, Vilâyet Han Kat 2 Cağaloğlu - İstanbul» adresi yazılsın.

SEBİL

İSLÂM YAZISINA DÂİR

RİSÂLE-İ NUR VE İSLÂM HARFLERİ

4

Bediüzzaman Said-i Nursî hazretleri, İslâm harfleriyle yazmayı ve Risale-i Nur talebeliğini daima beraber mütâlâa etmektedir. Hattâ daha da ileri giderek, Risâle-i Nur talebesi olmanın gayet sarih bir tarifini yapmakta ve «Onu yazan ve yazdıran Risâle-i Nur Talebesi ünvanını alır» demektedir. (Kastamonu Lâhikası sahife: 19) Binâenaleyh, ilk başlangıç anlarındaki zarûri intikal devresi hâriç tutulacak olursa, hayatı boyunca lâtin harfleriyle haşir neşir olanların Risâle-i Nur Talebeliği ünvanı şüphe ile karşılanmalıdır.

Bilindiği üzere Bediüzzaman hazretleri hayatlarında hediye almamayı prensip edinmişlerdir. Ancak, sâdık talebeler arasında «Şeker Mektubu» olarak şöhret bulan bir mektup vardır ki, onda beyan edilen hediye usûlü çok latif ve ma'nidârdır. Ve Üstad bu hediyyeyi reddetmek şöyle dursun, sabırsızlıkla ve iştiyakla beklediğini açıkça belirtmektedir. Ayrıca, hediye vermenin zaman itibariyle Bediüzzaman hazretlerinin yalnız sağlıklarına inhisar etmeyip irtihallerinden sonra da devam edebileceği hükmünü çıkarmak mümkündür ve zaten tatbikât da bu istikâmette yürüyüp gitmektedir.

Müellif, mevzuya dikkati çekmek ve ehemmiyetini tebârüz ettirmek için cümleye yeminle başlar ve şöyle der:

«Ben, kasemle te'min ederim ki; bir küçük risâleyi kendine bilerek yazan adam, bana büyük bir hediye hükmüne geçer; belki herbir sahifesi bir okka şeker kadar beni memnun eder.»

(Kastamonu Lâhikası, sahife: 19)

Şeker mektubu «iki madde» den teşekkül ediyor. Birinci maddede yazının fevkalâde ehemmiyetine gâyet beligâne temas edildikten sonra, ikinci maddede de onun «cin ve ins» düşmanlarından bahsedilmektedir. Risâle-i Nura doğrudan doğruya ve açıktan cephe alamıyanlar, çok gizli plânlarla her talebenin islâm harfleriyle yazmasına ve okumasına mâni olmak istemişlerdir. Zaman zaman Anadolunun bazı bölgelerinde bütün köy halkının (bak: Kastamonu Lâhikası sahife: 42 - 43) eline kalemi aldığı ve şehirlerde kendi kendine harıl harıl yazı öğrenenlerin sayısı yüz binleri aştığı bir sırada, ajan kılığındaki bazı kişiler Anadoluyu adım adım dolaşarak «hafi vasıtalarla yazıdan vazgeçirmek için şeytancasına darbe vurmuşlardır.» Ama hak ve hakikat mutlaka galebe edeceğinden, oyuna gelmiyen sâdıklar ve selef yolcuları bütün kuvvetleriyle hatt-ı Kur'âniyi muhâfaza etmişler ve Hz. Ali (R.A.) ile Abdülkâdir-i Geylâni (K.S.) nin kerâmât-ı gaybiyyeleriyle alkışladıkları büyük bir cemaati vücûda getirmişlerdir.

Sözü daha fazla uzatmadan, meşhur «şeker mektubu» nu müdakkik okuyucularımızın dikkat nazarlarına tam metin halinde sunuyoruz:

AHİRET KARDEŞLERİME MÜHİM BİR İHTAR «İKİ MADDE» dir.

«**BİRİNCİSİ:** Risâle-i Nura intisab eden zatın en ehemmiyetli vazifesi, onu yazmak ve yazdırmaktır ve intişarına yardım etmektir. Onu yazan ve yazdıran Risâle-i Nur Talebesi ünvanını alır. Ve o ünvan altında, her yirmi dört saatte benim lisanımla belki yüz defa bazan daha ziyade hayırlı duâlarımda ve mânevî kazançlarımda hissedar olmakla beraber, benim gibi duâ eden kıymetdâr binler kardeşlerin ve Risâle-i Nur Talebelerinin duâlarına ve kazançlarına dahi hissedâr olur.

Bediüzzaman Hazretlerinin meşhur «Şeker mektubu» nun aslıdır.

Hem dört vecihle dört nevi ibâdet-i makbûle hükmünde bulunan kitâbetinde; hem imanını kuvvetlendirmek, hem başkalarının imanlarını tehlikeden kurtarmağa çalışmak, hem Hadis'in hükmüyle, bir saat tefekkür bazan bir sene kadar bir ibâdet hükmüne geçen tefekkür-ü imâniyi elde etmek ve ettirmek, hem hüsn'ü hattı olmayan ve vaziyeti çok ağır bulunan üstadına yardım etmekle hasenâtına iştirâk etmek gibi çok faideleri elde edebilir.

Ben, kasemle temin ederim ki; bir küçük risâleyi kendine bilerek yazan adam, bana büyük bir hediye hükmüne geçer; belki herbir sahifesi bir okka şeker kadar beni memnun eder.

İKİNCİ MADDE: Maatteessüf, Risâle-i Nurun imansız ve emansız cin ve ins düşmanları onun çelik gibi metin kal'alarına ve elmas kılınç gibi kuvvetli hüccetlerine mukabele edemediklerinden, çok gizli desiseler ve hafi vasıtalar ile haberleri olmadan yazanların şevklerini kırmak ve fütur vermek ve yazıdan vazgeçirmek cihetinde şeytancasına hücum edip darbe vuruyorlar. Husûsan burada ihtiyaç pek çok ve yazıcılar çok az ve düşmanlar çok dikkatli kısmen talebeler mukavemetsiz olduğundan; bu memleketi o Nurlardan bir derece mahrum ediyor. Benimle hakikat meşrebinde sohbet etmek ve görüşmek istiyen adam hangi risâleyi açsa benimle değil hâdim-i Kur'ân olan üstadiyle görüşür ve hakâik-i imâniyeden zevkle bir ders alabilir.»

(Kastamonu Lâhikası, Lâtin hurûfâtı ile 1958 baskısı, sahife: 19)

LÛGATÇE

Tasallut: Sataşma
İhtiraz: Sakınma, çekinme
Teşmil: Yayma, içine aldırma
Şerâit: Şartlar
Şeni': Kötü, ayıp
Tahassür: Hasret çekme
Tefviz: Dağıtım, sipariş etme
Teselsül: Zincirleme gitme
Tavzih: Açıklama, aydınlatma
İntihab: Seçme, seçilme
Tesci': Nesirde kafiye kullanma
Müeyyed: Kuvvetlendirilmiş, Doğrulanmış
Şâibe: Kusur, noksan
İsti'mar: İmar ettirme
Tehyie: Ehvenleştirme
Temerküz: Toplanma
Tavattun: Yerleşme
Mütemâyiz: Kendini gösteren, sivrilen
İsticâl: Sonraya bırakılmasını isteme

herşey hak için
Haftalık, tarafsız, siyasî edebî tarihî gazete
Yıl: 1 SAYI: 33 BEŞ LİRA
Sâhibi ve Yazıişleri Müdürü: KADİR MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Müdürü: Yılmaz YALÇINER
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

سبیل
Sebil
her şey hak için

Everything Devoted to
Truth (Haqq)
An independent Muslim, Historical,
Political and Literary Weekly
P. O. BOX 808 İstanbul/TURKEY
Representative of Germany
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Haeckel str. 13
Posta Çeki Nu: 97446 Telefon: 0531 — 32 36 89

Gazetelerden

Meb'us nasıl seçilir?

12 Mart üzerine, 12 Mart'ı karşılama edebiyatında yaptıkları hataları zaman zaman yazmakta nam salan solcu Cumhuriyet'in solcu muharriri Oktay Akbal'ın son günlerdeki derdi kiralık ev bulmaktı. O kadar aramış ki, yana yakıla köşesinde yazamadan edememiş. Bazı ilânlar üzerine telefonla ev sahiplerini aramış. Ona «Sen tutamazsın!» diyesiymiş, ev sahipleri. Sebep ise kira ücretlerini fâhiş söylemeleri. Akbal «5 bin lira kirayı kim verebilir?» diye soruyor. Hakikaten bu memlekette solcular da 5 bin lira kirayı veremezse kim verebilir? Ha, deyin söyleyin! Solcular bunca devşirdikleri paracıklarla böylesi bir kirayı kıvıramıyor görünüyorlarsa ve edebiyatına başlamışlarsa bunun altında bir bit yeniği var diyeceksiniz ama, Oktay Akbal fazlasını yazmamış ve birgün işi mebus seçimine dökmüş. Diyorki:

«Dr. Barnard. «Bir ülkenin yöneticileri kompüterle seçilmeli» demiş, geçenlerde... Bunu daha önce yazmıştım, milletvekili adayları halkoylamasından önce bir bilgi, zekâ, elbetteki yurtseverlik ve ahlâk testinden geçirilmeli, bu iş için de bilgisayarlar tek ölçü olmalı, demiştim... Günden güne anarşi halini alan, A'dan Z'ye, hatta Z'den de ötelere geçip giden bu bozuk düzenin iyileşmesi, o ülkenin en iyi, en yararlı, en aydın, en yurtsever kişilerinin işbaşına gelmesine bağlıdır. Öyleyse..»

Öyleyse hadi bul bakalım bir «bilgisayar» (Elektronik beyin) ver ona seçsin meb'us takımını. Fakat, lâf aramızda bu «bozuk düzen» (Yahu bu bozuk dedikleri, şu Atatürkçü düzen olmasın. Çünkü 50 küsur yıldır bu memleketteki düzenin adı bu değil mi?) -ne diyorduk- bu «bozuk düzen» düzelecek derken, solcular bir parmak da «bilgisayar»a atıp ortalığı karıştırmasınlar!.. Böylece meselâ «bilgisayar» «yurtseverler» yerine «leninseverler» seçmeye başlarsa, Atatürkçüler n'apacaklar?..

KABAKLI'DAN BİRKAÇ SATIRLA

Tercüman'ın en eski muharriri olmak sıfatını kazanan Ahmet Kabaklı'dan aldığımız satırlara hiçbirşey ilâve etmeden okuyucularımıza sunmayı kifâyetli bulduk. Ancak, bir müslüman kalem erbâbının (edebiyatçının üstelik) kullandığı tâbirin «yerli - yersiz» veya «güzel - çirkin» olduğunu araştırmaya ihtiyaç duymadan yazıvermesi yakışık almıyor. Argo «Allahlıklar» tabirini tırnak içinde de olsa kullanan Kabaklı, yazmış olmak uğruna mukaddes adı rencide etmek hakkının kendisine verilmediğini bilmesi lâzım. Galiba zuhûl eseri yazmışdır, demekten başka te'vil yolunu biz bulamadık. Kendisi ne der acaba? Neyse birlikte okuyalım:

«Üzülerek söylüyorum: Avrupa, laik değil, Hıristiyandır. Haçlılık, hâlâ Batı siyasetinin belkemiğidir. «Laiklik» ise, sırf, Türkiye'de İslami duyguları çökertip Hıristiyan tecavüz ve yalanları karşısında büsbütün savunmasız bırakmak için Avrupa'nın bize giydirdiği bir külahtır. İşin aslını - astarını anlamadan, laikliğin bu «İslam düşmanı» yanlış telakkisini benimseyen bizim «Allahlıklar» ise, Türkiye'de haçlılık namına kiralık askerler (Gurkhalar) gibi, ahmaklığın verdiği hırsla çalışmaktadırlar.»

MSP Lideri son iki günde
12 tesisin daha temelini atıyor

Temel atma yarışında
ERBAKAN
DEMİREL'E fark yaptı

● 1975 yılı başından bu yana Erbakan tam "63 tesisin" temeline gümüş tepsi üstünden aldığı gümüş mala ile harç koyarken, "9 tesisin" de kurdelasını makasla keserek işletmeye açmış... Demirel ancak "14 tesisin" temelini atarken, "10 tesisin" kurdelasını makaslayabilmiş...

Milliyetçi Cephe Hükümetinin iki büyük lideri ar... ma ve kurdela kesme yarışı bütün hızıyla sürüyor. ... de bir geziye çıkan Başbakan Yardımcısı Necmet...

KİM NEYİN TEMELİNİ ATIP KURDELASINI KESTİ?

	ERBAKAN	DEMİREL
Fabrika	50	YOK
Baraj	1	3
Termik Santral	1	YOK
Tevsi Yatırımı	4	1
Organize Sanayi Böl.	14	1
Cami	1	YOK
İmam Hatip Okulu	1	YOK
Üniversite	YOK	3
Tünel	1	YOK
Köy Açılışı	YOK	1
Sosyal Mesken	YOK	4
Hastane	YOK	1
KURDELA KESME		
İşletmeye Açma	9	10
TOPLAM	72	24

Yukarıdaki kupürler Günaydın'dan alındı. Aşağıdaki yazı ise Milliyet'den iktibas edildi. Prof. Mümtaz Soysal'a âid. Kim bu prof?. Arzedelim: Tek sıfatıyla günümüz «akıllı» solunun «akıl hocası»! Parçalanmaktan yamalı bohçaya dönen solun bütün hepsinin üstünde ve hepsine akıl satmakla ünlü bu prof. Bir zamanların komünizm propagandası yapmaktan muhâkeme edilmiş SBF hocasıdır. Şimdilerde ise İpekçizâde Abdi'nin gazetesinde fıkra muharrirliği yapmaktadır. Ogün aynen şunları yazdı:

«... Milliyetçi Cephe'nin ekonomi politikasını eleştirmek, «Plansız projesiz fabrika temelleri atılıyor» diye yalnızca olumsuzlarla uğraşan bir eleştiri rüzgârı estirmek yetmez. Sol, bununla kalırsa, hep başkalarının yaptıklarını çekiştiren ve onların yetersizlikleriyle beslenen cılız bir güç olarak kalır. Yanlış yapılanların yerine doğru olarak ne önerilmektedir? Plansız, projesiz fabrikalara karşılık, planlı, projeli olarak yapılması düşünülen fabrikalar hangileridir?

Birilerinin yetersizliği, başkalarını yeterli kılsaydı, yeryüzünde yeterli insandan geçilmezdi. Başkalarının yetersizliğiyle beslenenler ancak parazit olarak kalmaya mahkûmdurlar.»

Eco Okusun!

Şimdi okuyacağınız yazı Ecevit'in yakın adamlarından Ahmet Yücekök'e âid. Ycekök, adı çok duyulan değil ama, CHP içerisinde müessir bir tâifenin fikriyatına tercüman olan kişidir. O âdem geçenlerde Politika gazetesinde şunları yazdı:

«Turan Güneş'in bir sözünü hiç unutmam: «Siyaset, dünyanın en ciddi mesleğidir, çünkü lâubaliliğe hiç tahammülü yoktur ve hatayı asla affetmez, adamı hemen yere vurur.»

Gerçekten de öyledir, aşağı yukarı her meslekte her uğraşıda yaptığımız hatalar unutulur, affolunur ya da bazen hiç göze bile çarpmaz ama siyasi hata genellikle siyasal kariyerin sona ermesiyle sonuçlanır. Ya da başarılı bir tırmanma sürecinde olan kişi aniden hızlı bir çöküş sürecine geçiverir.

Tabi «hata» derken yüz kızartıcı olmayan, küçük ve gündelik insan zaafı ürünleri olmaktan öteye gitmeyen hatalardan söz etmiyorum. Sözünü etmek istediğim hatalar bir politikacının genel doğrultusundan yaptığı hatalı sapmalar, genel değerlendirmelerde yapılan yanlışlar ve hatalı bakış açıları, sorunlar karşısında mutlaka takınılması gereken bir tavrı bilerek ya da bilmeden yanlış olarak seçmek gibi hatalar.»

Sabrınızı sûistmâl edip sizi böylesi dilli bir yazı ile karşı karşıya bıraktık, affınızı dileriz. Fakat, galiba siz de bizim kanaatimizdesiniz değil mi: «Danışmanının» bu hatırlatmalarını Eco muhakkak okumalı!

Korutürk, "Tırnağı derin kesmek parmağı acıtır"

CUMHURBAŞKANI Fahri Korutürk dün... | İstanbul Valisi Namık Kemal Şentürk, Sanayi Odası... | türk, işçi-işveren ilişkilerine değinerek, "Geçen asrın i... işçi arasın...

● NASIL ÖĞRENDİNİZ Mİ?.